

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/77/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1304899776
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1304899776.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: FELYMA, spol. s r.o., M. R. Štefánika 7845/53, 960 01 Zvolen, IČO: 36 047 996, zastúpený Advokátska kancelária UHAL s.r.o., Štefana Moyzesa 9877/43, 960 01 Zvolen, IČO: 47 236 655, proti žalovaným: 1/ Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky, Limbová 2, 837 52 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 00 165 565, 2/ Prešovský samosprávny kraj, Námestie mieru 2, 080 01 Prešov, IČO: 37 870 475, 3/ Ľubovnianska nemocnica, n.o., Obrancov mieru 3, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 37 886 851, o zaplatenie 50.801,87 Eur, o odvolaní žalobcu a žalovaného 3/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 27Cb/25/2004-632 zo dňa 23.3.2016 v spojení s opravným Uznesením č. k. 27Cb/25/2004-724 zo dňa 03.06.2020 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 27Cb/25/2004-632 zo dňa 23.3.2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava III č. k. 27Cb/25/2004-724 zo dňa 23.03.2016 m e n í nasledovne:
Žalovaný 1/ je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 29.299,61 Eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšku žalobu voči žalovanému 1/ z a m i e t a .
Žalobu voči žalovanému 2/ a žalovanému 3/ z a m i e t a .

II. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 27Cb/25/2004-632 zo dňa 23.3.2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava III č. k. 27Cb/25/2004-724 zo dňa 23.03.2016 v súvisiacich výrokoch o trovách konania m e n í nasledovne:
Žalobcovi voči žalovanému 1/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 15,34%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
Žalovanému 2/ voči žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .
Žalovanému 3/ voči žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 15,34%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
Žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .
Žalovanému 3/ p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava III rozsudkom č. k. 27Cb/25/2004-632 zo dňa 23.3.2016 (druhým v poradí, pozn. odvolacieho súdu) zaviazal žalovaného 3/ povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 21.628,87 Eur

do troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok), vo zvyšku žalobu zamietol (druhý výrok), žalobcu zaviazal k náhrade trov konania žalovaného 3/ vo výške 14,86% tak, ako budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (tretí výrok), žalobu voči žalovanému 1/ a žalovanému 2/ zamietol (štvrtý výrok), žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému 1/ trovy konania vo výške 100% tak, ako budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (piaty výrok) a napokon žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému 2/ trovy konania vo výške 100% tak, ako budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (šiesty výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 4.11.2003 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného 1/ na zaplatenie sumy 1.530.457,21 Sk titulom vyčísleného úroku z omeškania. Žalobný návrh odôvodnil tým, že dňa 6.12.2000 uzatvoril so štátnym podnikom MEDIKA, š.p. Zmluvu o postúpení pohľadávok podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení dodatku č. 1, ktorou pôvodný veriteľ ako postupca postúpil pohľadávky, ktoré mal voči dlžníkovi Nemocnica s poliklinikou Stará Ľubovňa (ďalej aj „pôvodná NsP Stará Ľubovňa“), postúpené pohľadávky predstavovali istinu z neuhradených faktúr, príslušenstvo, ako aj všetky práva s ňou spojené. Istinu žalovaný 1/ uhradil, predmetom sporu je 20%-ný úrok z omeškania.

3. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že rozsudkom č. k. 27Cb/25/2004-522 zo dňa 7.7.2014 (ako prvým v poradí, pozn. odvolacieho súdu) uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 29.299,61 Eur a nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 15,34%, vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovaným 2/ a 3/ trovy konania. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že proti prvému rozsudku podal žalovaný 1/ odvolanie. Uviedol, že štát - Slovenská republika ani Ministerstvo zdravotníctva SR neboli účastníkom zmluvných vzťahov s pôvodným veriteľom MEDIKA, š.p. a pôvodná NsP Stará Ľubovňa v týchto obchodných vzťahoch vystupovala ako samostatný právny subjekt, právnická osoba so všetkými s tým spojenými právami a povinnosťami. Uplatnený úrok z omeškania podľa neho nespadá pod záväzky definované v § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 446/2001 Z.z. (nejde o „tovar, práce a iné výkony“). V tejto veci pôvodná NsP Stará Ľubovňa ešte pred prechodom zriaďovateľskej funkcie na Prešovský samosprávny kraj žalobcovi uhradila (oneskorene) istinu (faktúry za dodaný tovar), z čoho možno podľa žalovaného 1/ ustáliť, že sa jednalo o už uhradený záväzok dlžníka pôvodnej NsP Stará Ľubovňa, nie o záväzok štátu. Na podporu žalovaný 1/ poukázal na rozsudky súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach súvisiacich s prechodom zriaďovateľskej funkcie, ktoré sa opierajú v zásade o totožnú argumentáciu žalovaného 1/, v ktorých súdy k plneniu zaviazali príslušné zdravotnícke zariadenia a žaloby voči Ministerstvu zdravotníctva SR boli zamietnuté: podľa § 3 písm. m/ zákona č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a vyššie územné celky v znení neskorších predpisov, prešla zriaďovateľská funkcia k príslušnému zdravotníckemu zariadeniu (v tomto prípade NsP Stará Ľubovňa) dňom 1.1.2003 z ministerstva na príslušný vyšší územný celok, v tomto prípade Prešovský samosprávny kraj (ďalej aj „PSK“), ide len o zmenu zriaďovateľskej funkcie, nie zmenu pasívnej legitimácie zdravotníckeho zariadenia, týmto zákonom nedošlo k prechodu záväzku na iný subjekt. Keďže ani zákonom, ani iným právnym úkonom, napr. dohodou o prevzatí dlhu, neprešiel záväzok na iný subjekt, zdravotnícke zariadenie, štátna príspevková organizácia NsP Stará Ľubovňa je pasívne legitimovaným subjektom. Žalovaný 1/ poukázal na § 21 ods. 13 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v tom čase na platný § 23 ods. 3 zák. č. 303/1995 Z. z.), podľa ktorého, ak k zániku rozpočtovej organizácie alebo príspevkovej organizácie dochádza rozdelením, zlúčením alebo splynutím, zriaďovateľ určí v rozhodnutí termín, vecné a finančné vymedzenie majetku vrátane súvisiacich práv a záväzkov, ktoré prechádzajú na právneho nástupcu, ktorým môže byť len rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia. Ak rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia zaniká zrušením bez právneho nástupcu, práva a povinnosti prechádzajú dňom bezprostredne nasledujúcim po dni zrušenia na zriaďovateľa, ak osobitný zákon neustanoví inak. Žalovaný 1/ poukázal na to, že žalobca doručil žalobu súdu dňa 4.11.2003, teda v čase, keď sa Prešovský samosprávny kraj stal zriaďovateľom NsP Stará Ľubovňa, na ktorého prešla zriaďovateľská funkcia v zmysle § 3 písm. m/ zákona č. 416/2001 Z.z. dňom 1.1.2003. Prešovský samosprávny kraj (žalovaný 2/) pôvodnú NsP Stará Ľubovňa zrušil uznesením zastupiteľstva PSK č. 76/2006 zo dňa 30.5.2006. Ak záväzky - úroky, ktoré sú predmetom sporu, nepreviedol na žalovaného 3/, tieto mu zostali v zmysle uvedených argumentov a je pasívne legitimovaným subjektom v danom spore.

4. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že proti jeho prvému rozsudku podal odvolanie aj žalobca, žiadal, aby odvolací súd riadne preskúmal, či zriaďovateľom nebol žalovaný 2/, keďže podľa zákona č. 446/2001

Z.z. na neho mala prejsť zriaďovateľská funkcia vo vzťahu k zrušenej nemocnici Nemocnica s poliklinikou Stará Ľubovňa a práve žalovaný 2/ túto nemocnicu zrušil uznesením zastupiteľstva PSK zo dňa 5.6.2006. Ak bol teda žalovaný 2/ oprávnený zrušiť nemocnicu, musel byť jej zriaďovateľom, ak bol jej zriaďovateľom, podľa § 21 ods. 13 zákona č. 523/2004 Z.z. prešiel na neho záväzok voči žalobcovi. Žalobca tiež žiadal, aby odvolací súd posúdil, či žalovaný 3/ nie je právnym nástupcom zrušenej nemocnice, keď napokon sám súd voči nemu v konaní pokračoval ako voči právnemu nástupcovi (Uznesenie č. k. 27Cb/25/2004-400 zo dňa 26.3.2012). Súd v uznesení vychádzal zo Zakladacej listiny Ľubovnianskej nemocnice, n. o., ktorej zakladateľmi sú žalovaný 2/ a Mesto Stará Ľubovňa, podľa ktorej je Ľubovnianska nemocnica, n.o. právnym nástupcom všetkých záväzkov a pohľadávok, ktoré vznikli NsP Stará Ľubovňa a ktorá je ako právny nástupca (univerzálny sukcesor) registrovaný podľa § 9 zákona č. 213/1997 Z. z. o neziskových organizáciách v registri neziskových organizácií. Žalobca tiež žiadal, aby mu boli priznané aj úroky z omeškania v časti, v ktorej súd žalobu zamietol, pričom vychádzal zo záveru, že úroky sa premlčujú ako celok, nie za jednotlivé dni, istiny jednotlivých faktúr boli zaplatené, teda nedošlo k ich premlčaniu a judikát, na ktorý poukázal súd, vychádza zo záveru, že ak je premlčaná istina, je premlčaný aj úrok, čo nie je v tomto prípade totožná vec.

5. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniam žalobcu a žalovaného 1/ navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedol, že záväzok (zaplatená istina za lieky) a úroky z omeškania, ktoré sú predmetom sporu, vznikli ešte v čase, keď bolo zriaďovateľom NsP Stará Ľubovňa Ministerstvo zdravotníctva SR. Keď sa Prešovský samosprávny kraj stal zriaďovateľom NsP, takýto záväzok s príslušenstvom na neho neprešiel, ale zo zákona ostal pôvodnému zriaďovateľovi Ministerstvu zdravotníctva SR. Žalovaný 2/ poukázal na to, že NsP Stará Ľubovňa bola štátnou príspevkovou organizáciou a zároveň správcom majetku štátu. Lieky ako tovary, v súvislosti s ktorými vznikol záväzok na ich úhradu a na úhradu úrokov z omeškania, patrili do majetku štátu v správe NsP Stará Ľubovňa, záväzok a úrok z omeškania ako jeho príslušenstvo je podriadený pod § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 446/2001 Z.z., preto záväzok, ktorý bol navyše už uhradený, nemohol prejsť na Prešovský samosprávny kraj, čo platí aj pre úroky z jeho omeškania, pretože sú jeho príslušenstvom. Keďže tieto neboli uhradené ku dňu prechodu majetku štátu na vyšší územný celok a súviseli s majetkom štátu, podľa zákona neprešli na vyšší územný celok. Žalovaný 2/ poukázal aj na Delimitačný protokol o odovzdaní a prevzatí kompetencií, majetku, záväzkov, pohľadávok a rozpočtu, podpísaný medzi Ministerstvom zdravotníctva SR ako zriaďovateľom NsP Stará Ľubovňa, Prešovským samosprávnym krajom a NsP Stará Ľubovňa, podľa ktorého bola hodnota záväzkov delimitovanej organizácie (NsP), ktoré v zmysle zákona č. 446/2001 Z.z. prešli k 1.1.2003 do vlastníctva PSK 0 Sk, čo poukazuje na to, že za predmetný záväzok, a teda aj za zaplatenie jeho úrokov, zodpovedá Ministerstvo zdravotníctva SR ako pôvodný zriaďovateľ NsP Stará Ľubovňa. Žalovaný 2/ z opatrnosti uviedol, že v prípade neuznania jeho argumentácie by podľa jeho názoru bola pasívne legitimovaná Ľubovnianska nemocnica, n.o., ktorá vznikla 4.8.2005, v ktorej Zakladacej listine zo dňa 12.7.2005, ako aj Rozhodnutí Krajského úradu v Prešove zo dňa 4.8.2005, je uvedené, že Ľubovnianska nemocnica, n.o. je právnym nástupcom NsP Stará Ľubovňa, a to všetkých práv a záväzkov z pracovnoprávných vzťahov, know-how a záväzkov a pohľadávok, ktoré vznikli z dodávateľských vzťahov. Úroky z omeškania, ktoré sú predmetom sporu, súviseli s istinou za dodávku liekov, čo podľa žalovaného 2/ znamená, že spadajú pod dodávateľské vzťahy a mala by ich uhradiť Ľubovnianska nemocnica, n.o.. S argumentáciou žalovaného 3/ a súdu prvej inštancie, že Ľubovnianska nemocnica, n.o. by nemohla uhradiť tieto záväzky z dôvodu, že nie je a nemôže byť právnym nástupcom NsP Stará Ľubovňa podľa zákona č. 523/2004 Z.z., sa žalovaný 2/ nestotožnil, uviedol, že Ľubovnianska nemocnica, n.o. už samotným dňom svojho vzniku prevzala práva a záväzky z pracovnoprávných vzťahov, know-how a záväzky a pohľadávky, ktoré vznikli z dodávateľských vzťahov, a to z dôvodu, že takáto bola vôľa zakladateľov, ktorí ju takto založili a takto aj vznikla. Ľubovnianska nemocnica, n.o. prevzala záväzky nie po zrušení NsP Stará Ľubovňa, ale ešte za jej existencie, preto nemožno podľa žalovaného 2/ aplikovať § 21 ods. 13 zákona č. 523/2004 Z.z., ktorý rieši možnosti pri zlúčení, rozdelení, splynutí bez právneho nástupcu a tie práva a povinnosti, ktoré ku dňu zrušenia na nej boli, tie prešli zo zákona na jej zriaďovateľa, t.j. na Prešovský samosprávny kraj. Tie práva a záväzky, ktoré na nej neboli, by nemohli v súlade s § 21 ods. 13 zákona č. 523/2004 Z.z. prejsť na samosprávny kraj.

6. Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob/210/2014-600 zo dňa 8.12.2015 odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 27Cb/25/2004-522 zo dňa 7.7.2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie opätovne vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 27Cb/25/2004-632 zo dňa 23.3.2016 (druhým v poradí, pozn. odvolacieho súdu). V rozhodnutí poukázal na odôvodnenie zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob/210/2014-600 zo dňa 8.12.2015: „Odvolací súd

má za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Taktiež sa dostatočne nevysporiadal so všetkými listinnými dôkazmi, najmä Zakladacou listinou žalovaného v 3. rade zo dňa 12.7.2005, Rozhodnutím Krajského úradu v Prešove zo dňa 4.8.2005 a Výpisom z registra neziskových organizácií, týkajúcim sa žalovaného v 3. rade. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní nezohľadnil, že pôvodným dlžníkom žalobcu bola štátna príspevková organizácia NsP Stará Ľubovňa, ktorá bola zmluvnou stranou kúpnych zmlúv a ktorá ešte pred prechodom zriaďovateľskej funkcie na žalovaného v 2. rade uhradila (oneskorene) faktúry za dodaný tovar. Odvolací súd má za to, že žalovaný úrok z omeškania nespadá pod záväzky definované v § 4 ods. 2 písm. a/ zák. č. 446/2001 Z.z. ani nešlo o záväzky štátu tak, ako to má na mysli ust. § 55d/ ods. 6 zák. č. 303/1995 Z.z., pretože sa jednalo o záväzok NsP Stará Ľubovňa ako samostatného právneho subjektu. Ľubovnianska nemocnica n.o., IČO: 37886851 bola zriadená ako nezisková organizácia, pričom zo Zakladacej listiny (čl. IV bod 3) je zrejmé, že je právnym nástupcom (univerzálnym sukcesorom) príspevkovej organizácie NsP Stará Ľubovňa, teda že je právnym nástupcom aj záväzkov a pohľadávok, ktoré vznikli NsP z dodávateľských vzťahov. Uvedené skutočnosti súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní dostatočne nevyhodnotil, a preto jeho závery o vecnej pasívnej legitímácii žalovaného v 1. rade sú predčasné. Súd prvého stupňa sa taktiež dopustil pochybenia, keď vo výroku rozsudku vo veci samej nerozhodol osobitne voči žalovanému v 2. a 3. rade, ale rozhodol len voči žalovanému v 1. rade, a voči žalovanému v 2. a 3. rade rozhodol len o trovách konania. Výrok „vo zvyšku súd žalobu zamietá“ je vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade neurčitý a nie je z neho zrejmé, že ním bolo rozhodnuté aj o zamietnutí žaloby voči žalovanému v 2. a 3. rade.“ Súd prvej inštancie konštatoval, že v posudzovanom prípade od rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave (č. k. 2Cob/210/2014-600 zo dňa 8.12.2015) nedošlo k zmene skutkového stavu, nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti, z ktorých by vyplynuli iné závery, prečo by prvostupňový súd nebol v zmysle § 226 OSP viazaný vysloveným právnym názorom v zrušujúcom rozhodnutí a konštatoval, že odvolací súd jasne uviedol, že „Ľubovnianska nemocnica n.o., IČO: 37886851 bola zriadená ako nezisková organizácia, pričom zo Zakladacej listiny (čl. IV bod 3) je zrejmé, že je právnym nástupcom (univerzálnym sukcesorom) príspevkovej organizácie NsP Stará Ľubovňa, teda že je právnym nástupcom aj záväzkov a pohľadávok, ktoré vznikli NsP z dodávateľských vzťahov.“ Súd prvej inštancie teda konštatoval, že odvolací súd v rozhodnutí určil pasívne legitimovaný subjekt, a to žalovaného 3/, ktorý je nositeľom záväzkov a pohľadávok a tým vyriešil spor o pasívnu legitímáciu žalovaných a súd prvej inštancie je týmto názorom viazaný. Opätovne sa potom zaoberal nárokom žalobcu na zaplatenie žalovanej istiny, ktorý predstavuje úrok z omeškania s ročnou úrokovou sadzbou 20% vyčíslený sumou 1.530.457,21 Sk (50.801,87 Eur). Nakoľko MEDIKA š.p. (ako predávajúci) a NsP (ako kupujúci) mali uzatvorené ústne kúpne zmluvy, nemali uzatvorenú dohodu o výške úroku z omeškania, na výšku úroku z omeškania aplikoval § 369 v spojení s § 502 Obchodného zákonníka účinného od 1.1.1992, a to na celé obdobie omeškania, keďže podľa prechodného ustanovenia (§ 763 a Obchodného zákonníka) sa novelizované ustanovenie § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka aplikuje len na zmluvy uzatvorené po 1.2.2004. Súd prvej inštancie vyhodnotil ako nesporné, že kupujúci sa dostal do omeškania so splnením peňažného záväzku voči predávajúcemu, a to z istiny a za obdobie v zmysle súdom v rozhodnutí vypracovaného prehľadu. Kupujúci sa dostal do omeškania v roku 1999 (resp. bol v omeškaní v období rokov 1999 až 2002), je povinný vzhľadom na citované ustanovenia zákona zaplatiť úroky z omeškania vo výške obvyklých úrokov požadovaných za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka + 1%. Súd prvej inštancie aplikoval citované ustanovenie tak, že je potrebné vychádzať z priemerných úrokových sadzieb zverejnených Národnou bankou Slovenska, ktoré vychádzajú z údajov jednotlivých bánk o priemerných úrokových sadzbách za poskytnuté úvery. Ide o obvyklé úroky a je splnená aj druhá požiadavka, ide o banky v mieste sídla dlžníka. Súd prvej inštancie vychádzal z priemerných úrokových sadzieb z úverov obchodných bánk zverejnených NBS na svojej webovej stránke (<<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>>); <<https://www.justice.gov.sk/Stranky/Nase-služby/Civilne-pravo/Aktualna-sadzba-zakonných-urokov-z-omeskania/Uvod.aspx>>

rok 1999

od 01.01. do 31.01. vo výške 16,5% ročne
od 01.02. do 28.02. vo výške 16,37 % ročne
od 01.03. do 31.03. vo výške 16,12 % ročne
od 01.04. do 30.04. vo výške 15,81 % ročne
od 01.05. do 31.05. vo výške 16,09 % ročne
od 01.06. do 30.06. vo výške 15,78 % ročne

od 01.07. do 31.07. vo výške 15,74 % ročne
od 01.08. do 31.08. vo výške 15,25 % ročne
od 01.09. do 30.09. vo výške 15,15 % ročne
od 01.10. do 31.10. vo výške 15,06 % ročne
od 01.11. do 30.11. vo výške 14,82 % ročne
od 01.12. do 31.12. vo výške 14,60 % ročne
rok 2000

od 01.01. do 31.01. vo výške 13,17 % ročne
od 01.02. do 29.02. vo výške 12,93 % ročne
od 01.03. do 31.03. vo výške 12,93 % ročne
od 01.04. do 30.04. vo výške 12,68 % ročne
od 01.05. do 31.05. vo výške 12,51 % ročne
od 01.06. do 30.06. vo výške 11,88 % ročne
od 01.07. do 31.07. vo výške 11,35 % ročne
od 01.08. do 31.08. vo výške 11,10 % ročne
od 01.09. do 30.09. vo výške 11,01 % ročne
od 01.10. do 31.10. vo výške 10,26 % ročne
od 01.11. do 30.11. vo výške 10,09 % ročne
od 01.12. do 31.12. vo výške 10,05 % ročne
rok 2001

od 01.01. do 31.01. vo výške 10,46 % ročne
od 01.02. do 28.02. vo výške 10,42 % ročne
od 01.03. do 31.03. vo výške 10,56 % ročne
od 01.04. do 30.04. vo výške 10,41 % ročne
od 01.05. do 31.05. vo výške 10,38 % ročne
od 01.06. do 30.06. vo výške 10,35 % ročne
od 01.07. do 31.07. vo výške 10,24 % ročne
od 01.08. do 31.08. vo výške 10,19 % ročne
od 01.09. do 30.09. vo výške 10,15 % ročne
od 01.10. do 31.10. vo výške 9,91 % ročne
od 01.11. do 30.11. vo výške 9,82 % ročne
od 01.12. do 31.12. vo výške 9,78 % ročne

Z listinných dôkazov súd prvej inštancie zistil inú splatnosť niektorých dodávateľských faktúr, ako tvrdil žalobca, a to :

- faktúra č. 10890311 splatná dňa 02.09.1999
- faktúra č. 109902200 splatná dňa 02.10.1999
- faktúra č. 20997074 splatná dňa 03.10.1999
- faktúra č. 30995324 splatná dňa 07.10.1999
- faktúra č. 10991226 splatná dňa 10.10.1999
- faktúra č. 10991477 splatná dňa 14.10.1999
- faktúra č. 20997515 splatná dňa 20.10.1999
- faktúra č. 10991832 splatná dňa 20.10.1999
- faktúra č. 30996050 splatná dňa 20.10.1999
- faktúra č. 20997507 splatná dňa 20.10.1999
- faktúra č. 30996181 splatná dňa 21.10.1999
- faktúra č. 30996635 splatná dňa 28.10.1999
- faktúra č. 30996740 splatná dňa 29.10.1999
- faktúra č. 10992921 splatná dňa 29.10.1999
- faktúra č. 20997777 splatná dňa 30.10.1999
- faktúra č. 21097010 splatná dňa 31.10.1999
- faktúra č. 31095020 splatná dňa 31.10.1999
- faktúra č. 31095136 splatná dňa 03.11.1999
- faktúra č. 1090005 splatná dňa 01.11.1999

Súd prvej inštancie vyhodnotil ako čiastočne dôvodnú námietku premlčania vznesenú žalovaným 3/. Dĺžku premlčacej doby súd prvej inštancie posúdil podľa § 397 Obchodného zákonníka štyri roky. Žalobca podaním zo dňa 12.2.2004 navrhol vstup Nemocnice s poliklinikou Stará Ľubovňa, IČO: 17 335 442 do konania. V priebehu konania Nemocnica s poliklinikou Stará Ľubovňa, IČO: 17 335 442 bola zrušená. Žalobca v súlade s § 92 ods. 2 OSP navrhol zmenu účastníka na strane žalovaného

tak, aby na miesto žalovaného 3/ vstúpila do konania Ľubovnianska nemocnica, n.o., IČO: 37 886 851. Uznesením č. k. 27Cb/25/2004-470 zo dňa 27.11.2013 súd konanie voči pôvodnému žalovanému 3/ zastavil (Nemocnica s poliklinikou, IČO: 17 335 442), a to z dôvodu, že Nemocnica s poliklinikou Stará Ľubovňa bola zrušená bez právneho nástupcu a poukázal na zák. č. 523/2004 Z.z. Krajský súd uznesenie tunajšieho súdu zrušil a vo svojom zaväzujúcom rozhodnutí uviedol, že Ľubovnianska nemocnica, n.o. je právnym nástupcom. Žaloba bola súdu doručená dňa 4.11.2003, konanie voči žalovanému 3/ začalo návrhom na jeho pripustenie do konania dňa 12.2.2004. Začiatok plynutia premlčacej doby úrokov z omeškania je totožný so začiatkom plynutia premlčacej doby peňažného dlhu, teda splatnosťou pohľadávky a právnou možnosťou vykonať právo po prvý raz začne plynúť premlčacia doba aj pre úroky z omeškania. Ak táto premlčacia doba uplynula a dlžník vzniesol námietku premlčania, nemožno veriteľovi priznať premlčané právo na úroky z omeškania, a to ani v ďalšom období, a to napriek tomu, že samotná istina nebola splnená. Ak nebolo právo na úroky z omeškania uplatnené s istinou, počiatok premlčacej doby úrokov z omeškania je totožný s počiatkom premlčacej doby samotnej pohľadávky a premlčí sa vo všeobecnej premlčacej dobe. Právo na úroky z omeškania sa premlčí ako celok, preto nemožno priznať jednotlivé časti úrokov z omeškania iba za niektoré obdobia (rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo 157/2009 z 29.6.2010). S názorom žalovaného, podľa ktorého je potrebné rozlišovať medzi začiatkom plynutia premlčacej doby pre právo na zaplatenie dlhu a pre právo na zaplatenie úrokov a podľa ktorého úroky za každý deň omeškania sú samostatným právom, ktoré sa premlčuje za každý deň samostatne, súd prvej inštancie nesúhlasil, nakoľko vo svojich dôsledkoch (v rozpore so zákonom) popiera, že by povinnosť platiť úrok z omeškania ako právny následok omeškania dlžníka so splatením dlhu (záväzku) bola príslušenstvom pohľadávky zodpovedajúcim tomuto dlhu a že predstavuje vedľajší (akcesorický) záväzkový právny vzťah (rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo 157/2009 z 29.6.2010). Skutočnosť, že istina bola uhradená, nič nemení na tom, že sa samostatne posudzuje nárok na úroky z omeškania z pohľadu, kedy dochádza zo zákona k premlčaniu pohľadávky a neznamená, že nárok na úroky z omeškania sa nepremlčuje, viaže sa na splatnosť istiny. Súd prvej inštancie preto so zohľadnením vznesenej námietky premlčania a vstupu žalovaného 3/ do konania 12.2.2004 zamietol nárok na vyčíslený úrok z omeškania z daňových dokladov, pri ktorých bola splatnosť do 12.02.2004 (správne do 12.02.2000, pozn. odvolacieho súdu) a uložil žalovanému 3/ povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania sumou celkom 21.628,87 Eur z daňových dokladov počnúc dokladom splatným 12.02.2000 až do 21.02.2001, výpočet priznanej istiny súd prvej inštancie vypracoval v prehľadovej tabuľke s uvedením údajov čísla každej faktúry, splatnosti faktúry, dátumu úhrady faktúry, výšky istiny, sadzby úroku z omeškania, počtu dní omeškania a úroku z omeškania (v mene SKK a Euro).

7. Súd prvej inštancie žalovaným 3/ vznesenú námietku premlčania nevyhodnotil ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, ako sa domáhal žalobca. Dobrými mravmi rozumie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Toto ustanovenie je všeobecným ustanovením hmotnoprávnej povahy, ktoré dáva súdu možnosť posúdiť, či výkon subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi, a v prípade, že tomu tak nie je, požadovanú ochranu odoprieť. Pokiaľ ide o výkon práva, ktoré účastníkovi dáva priamo právny predpis, prichádza do úvahy aplikácia tohto ustanovenia len vo výnimočných prípadoch. Z rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR vyplýva, že účastník môže v občianskom súdnom konaní s úspechom namietat', že výkon práva druhej strany, ktorá vzniesla námietku premlčania, je v rozpore s dobrými mravmi, podmienkou úspešnosti je, aby zánik nároku oprávneného v dôsledku námietky premlčania znamenal v konkrétnom prípade pre účastníka konania ozajstnú mimoriadnu tvrdosť a súčasne, aby oprávnený presvedčivo preukázal, že svoje právo nemohol z nejakého relevantného dôvodu na súde uplatniť včas. Ak by výkon práva namietat' premlčanie mal byť prostriedkom umožňujúcim poškodiť iného účastníka právneho vzťahu, išlo by o zneužitie tohto subjektívneho práva na úkor druhého účastníka, a teda o výkon v rozpore s dobrými mravmi. O konanie vykazujúce znaky priameho úmyslu poškodiť druhého účastníka však nie je možné uvažovať z okolností a dôvodov, z ktorých je vznik uplatneného nároku vyvodzovaný, ale z konkrétnych okolností, za ktorých bola námietka premlčania uplatnená. Súd prvej inštancie konštatoval, že v posudzovanom prípade sa o také výnimočné okolnosti nejedná.

8. O povinnosti nahradiť trovy konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP, podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Zároveň aplikoval § 151 ods. 7 OSP, podľa ktorého súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná

účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Vo vzťahu žalobca - žalovaný 3/ súd prvej inštancie uviedol, že žalobca požadoval zaplatenie 50.801,87 Eur (100%), súd prvej inštancie žalobcovi priznal 21.628,87 Eur (42,57%), neúspešný bol v rozsahu 57,43% (100% - 42,57%), žalovaný 3/ bol úspešný v rozsahu 14,86% (42,57% - 57,43%), preto zaviazal žalobcu na náhradu trov konania žalovaného 3/ v rozsahu 14,86%. Žalovaní 1/ a 2/ boli úspešní v rozsahu 100%, preto žalobcu zaviazal na náhradu ich trov v rozsahu 100%.

9. Proti tomuto rozsudku (druhému v poradí, pozn. odvolacieho súdu) podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to voči jeho druhému, tretiemu, štvrtému, piatemu a šiestemu výroku, z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a), d) a c) s poukazom na § 221 ods. 1 písm. f) a h) Občianskeho súdneho poriadku. Zároveň ale v časti V. odvolania žalobca odvolacím návrhom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo všetkých výrokoch zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca namietal nepreskúmateľnosť a neurčitosť druhého výroku napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie prvým výrokom uložil žalovanému 3/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 21.628,87 Eur, v druhom výroku vo zvyšku žalobu zamietol a zároveň opätovne v štvrtom výroku rozhodol o tom, že žalobu voči žalovanému 1/ a 2/ zamietá. Súd prvej inštancie prvým výrokom čiastočne priznal nárok žalobcu, čo znamenalo nevyhovenie žalobe voči žalovaným 2/ a 3/ a rovnako nevyhovenie žalobe v časti z dôvodu námietky premičania. Ak potom súd žalobu vo zvyšku zamietol, nie je zrejmé, či ním rozhodol o zamietnutí nároku žalobcu čo do výšky alebo čo do okruhu účastníkov konania. Štvrtý výrok rozsudku neodstraňuje nejasnosť a neurčitosť druhého výroku, nie je zrejmé, čo konkrétne súd prvej inštancie vo zvyšku zamietá. Ďalej žalobca namietá, že došlo k pochybeniu aj vo štvrtom výroku o zamietnutí žaloby voči žalovanému 1/ a 2/, nakoľko odvolací súd v zrušujúcom uznesení zo dňa 8.12.2015 uviedol, že súd prvej inštancie sa dopustil pochybenia, keď vo výroku rozsudku vo veci samej nerozhodol osobitne voči žalovanému 2/ a žalovanému 3/, súd prvej inštancie opätovne nerozhodol správne, keď o zamietnutí žaloby voči žalovaným 1/ a 2/ rozhodol jediným výrokom, pričom mal rozhodnúť osobitne.

10. Žalobca ďalej uviedol, že rešpektuje právny názor odvolacieho súdu v uznesení zo dňa 8.12.2015 a viazanosť súdu prvej inštancie týmto rozhodnutím v zmysle § 226 OSP, avšak zastáva odlišný názor, ktorý prezentoval na pojednávaní dňa 29.2.2016, podľa ktorého je povinný na zaplatenie žalovanej pohľadávky žalovaný 2/, preto podľa jeho názoru súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania vyvodil nesprávne skutkové zistenia a právne závery. Predmetom konania je zaplatenie úrokov z omeškania z kúpnej ceny z kúpnych zmlúv, ktoré uzatvoril pôvodný žalovaný 3/ nemocnica s poliklinikou s právnou subjektivitou, ktorá vystupovala v právnych vzťahoch samostatne a samostatne zodpovedala za zmluvné záväzky. Žalobca poukazuje na rovnaký záver v analogickej veci v rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/56/2006. Potom, ako žalobca navrhol pristúpenie žalovaných 2/ a 3/, došlo uznesením Prešovského samosprávneho kraja zo dňa 30.5.2006 k zrušeniu žalovaného 3/ bez právneho nástupcu s účinnosťou k 31.5.2006, túto skutočnosť žalobca považuje za zásadnú pre rozhodnutie. Žalobca poukazuje na právnu úpravu zrušenia príspevkovej organizácie NsP bez právneho nástupcu v § 21 ods. 13 zák. č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy, podľa ktorého k zániku rozpočtovej organizácie alebo príspevkovej organizácie dochádza rozdelením, zlúčením alebo splynutím, zriaďovateľ určí v rozhodnutí termín, vecné a finančné vymedzenie majetku vrátane súvisiacich práv a záväzkov, ktoré prechádzajú na právneho nástupcu, ktorým môže byť len rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia. Ak rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia zaniká zrušením bez právneho nástupcu, práva a povinnosti prechádzajú dňom bezprostredne nasledujúcim po dni zrušenia na zriaďovateľa, ak osobitný zákon neustanoví inak. Ak uznesením PSK došlo k zrušeniu NsP bez právneho nástupcu, v zmysle druhej vety uvedeného ustanovenia dňom nasledujúcim po zrušení prechádzajú všetky práva a povinnosti na jej zriaďovateľa, ktorým už v tom čase bol žalovaný 2/. Žalobca zdôraznil, že podľa predloženého výpisu registra, n.o. vznikla ku 4.8.2005, t. j. ešte predtým, ako došlo k zániku pôvodnej NsP, pôvodného žalovaného 3/. Ľubovnianska nemocnica, n.o. sa vyhlásila za právneho nástupcu NsP, hoci tá ešte skoro jeden rok existovala a mala právnou subjektivitu, ktorú stratila až 31.5.2006. K univerzálnej sukcesii došlo len na základe vyhlásenia Ľubovnianskej nemocnice, n.o. v jej zakladateľských dokumentoch, čo ale na platnosť univerzálnej sukcesie podľa § 21 ods. 13 zák. č. 523/2004 Z.z. nepostačuje. K platnému právnemu nástupníctvu sa podľa zákonného znenia vyžaduje rozhodnutie zriaďovateľa, v ktorom určí termín, vecné a finančné vymedzenie majetku vrátane súvisiacich práv a záväzkov, ktoré prechádzajú na právneho nástupcu, ktorým môže byť len rozpočtová alebo príspevková organizácia. K univerzálnej sukcesii nemôže dôjsť z príspevkovej organizácie na neziskovú organizáciu (n.o.), čo vyplýva priamo z § 21 ods. 13 zák. č. 521/2004 Z.z., ktorý umožňuje zánik rozpočtovej alebo príspevkovej organizácie zlúčením alebo

splynutím, ale len opätovne na rozpočtovú alebo príspevkovú organizáciu. NsP ako pôvodný žalovaný 3/ bol príspevkovou organizáciou, žalovaný 3/ je neziskovou organizáciou, preto nemožno prijať záver, že Ľubovnianska nemocnica, n.o. je právnym nástupcom pôvodnej NsP. Podľa žalobcu podľa § 21 ods. 13 zák. č. 523/2004 Z. z. zodpovedá za záväzky práve žalovaný 2/. Podľa žalobcu na platné prevzatie dlhu podľa § 531 Občianskeho zákonníka je nevyhnutný súhlas veriteľa (teda žalobcu), ktorý súhlas neposkytol, preto k platnému prevzatiu záväzkov medzi žalovaným 2/ a žalovaným 3/ nemohlo dôjsť ani preberacím protokolom. Do úvahy prichádza úprava § 543 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytnúť plnenie jeho veriteľovi, veriteľovi však z toho priame právo nevznikne. Ak sa žalovaný 2/ dohodol so žalovaným 3/ na prevzatie záväzkov bez súhlasu žalobcu, na žalobcu sa dohoda nevzťahuje a priame právo voči žalovanému 3/ nevzniká. Podľa žalobcu teda za záväzky zrušenej NsP ako pôvodného žalovaného 3/ doposiaľ zodpovedá žalovaný 2/.

11. Žalobca tiež namieta nesprávne právne posúdenie námietky premlčania uplatnenej žalovanými v rozpore s dobrými mravmi, pretože pre nejasnosť právnej úpravy zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov nebolo zrejmé, kto bude za záväzky zodpovedať. Podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nesprávne interpretoval a nesprávne aplikoval na daný právny vzťah. Žalobca nenamieta dôvodnosť premlčania nároku vo vzťahu k faktúram, z ktorých nároky sa premlčali do 1.11.1999, keďže žalobu podal až dňa 4.11.2003 voči žalovanému 1/, ale rozpor námietky premlčania s dobrými mravmi v časti nepriznaného nároku za obdobie od 4.11.2003 (podanie žaloby) do 12.2.2004 (návrh na pristúpenie účastníkov). Návrh na pristúpenie účastníkov do konania žalobca urobil na základe odporu žalovaného 1/ a podľa žalobcu došlo k špekulatívnemu konaniu žalovaného 2/, ktorý počas súdneho konania zrušil žalovaného 3/ bez právneho nástupcu, pritom v priebehu konania tvrdil, že došlo k univerzálnej sukcesii na Ľubovniansku nemocnicu, n.o. K zrušeniu Nemocnice s poliklinikou došlo až potom, ako bola zriadená Ľubovnianska nemocnica n.o. a hoci podľa žalovaného 2/ malo dôjsť medzi týmito subjektmi k právnemu nástupníctvu, v skutočnosti k nemu dôjsť nemohlo. Žalobca preto trvá na tom, že námietka premlčania vznesená žalovanými 2/ a 3/ je v rozpore s dobrými mravmi a vzhľadom na dôvod neskorého uplatnenia návrhu voči žalovaným 2/ a 3/ predstavuje tvrdý a nespravodlivý postih pre žalobcu.

12. Žalobca odvolanie voči rozhodnutiu o trovách konania odôvodnil tým, že súd prvej inštancie rozhodol v treťom, piatom a šiestom výroku o trovách konania tak, že žalovanému 3/ priznal náhradu trov konania vo výške 14,86% a žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania vo výške 100%, pričom žalovaní si nárok na náhradu trov konania neuplatnili, súd prvej inštancie potom konal nad rámec dispozitívneho vyjadrenia účastníkov, čo je neprípustné.

13. Proti rozsudku č. k. 27Cb/25/2004-632 zo dňa 23.3.2016 (druhému v poradí) podal odvolanie aj žalovaný 3/, a to voči výroku, ktorým bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi 21.628,87 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (prvý výrok), voči výroku o trovách konania, ktorým bol žalobca zaviazaný k náhrade trov žalovanému 3/ vo výške 14,86%, ako budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (tretí výrok), voči výroku o zamietnutí žaloby voči žalovanému 2/ (štvrtý výrok v časti) a tiež voči výroku o trovách konania, ktorým bol žalobca zaviazaný k náhrade trov žalovaného 2/ vo výške 100%, ako budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (šiesty výrok). Žalovaný 3/ v odvolacom návrhu žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že uloží žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 21.628,87 Eur a vo zvyšku žalobu zamietne, zároveň žiadal, aby súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému 2/ trovy konania vo výške 14,86% tak, ako budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, aby žalobu voči žalovanému 1/ a 3/ zamietol, napokon žiadal, aby žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému 1/ trovy konania vo výške 100% tak, ako budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku a taktiež žalovanému 3/ vo výške 100%, ako budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Žalovaný 3/ alternatívne žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec na nové konanie.

14. Žalovaný 3/ namieta nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, keď za nositeľa právnej povinnosti z titulu záväzku určil žalovaného 3/ údajne na základe právneho názoru Krajského súdu v Bratislave, z odôvodnenia zrušujúceho rozhodnutia ale nevyplýva, že by krajský súd vyslovil záver, že Ľubovnianska nemocnica, n.o. je pasívne legitimovaná v predmetnom spore, ale odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie, že nevyhodnotil dostatočne skutočnosti na prijatie

záveru o pasívnej legitímácii. Podľa žalovaného 3/ sa súd prvej inštancie ani v novom konaní dôsledne nevysporiadal s otázkou pasívnej vecnej legitímácie a aj záver krajského súdu o univerzálnom právnom nástupníctve Ľubovnianskej nemocnice, n.o. po Nemocnici s poliklinikou Stará Ľubovňa v zriaďovateľskej pôsobnosti Prešovského samosprávneho kraja je v rozpore so skutkovým a právnym stavom.

15. Žalovaný 3/ zdôraznil, že univerzálnou sukcesiou sa rozumie prechod práva alebo povinnosti, ktorý nastáva zánikom právnej subjektivity pôvodného nositeľa práva alebo povinnosti. Zákon o rozpočtových pravidlách verejnej správy nerieši priamu transformáciu príspevkových organizácií a ani rozpočtových organizácií na iné subjekty, napr. na neziskové organizácie, ale osobitný zákon č. 13/2002 Z.z. o podmienkach premeny niektorých rozpočtových organizácií a príspevkových organizácií na neziskové organizácie poskytujúce všeobecne prospešné služby, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov. Transformačný zákon č. 13/2002 Z.z. sa ale nevzťahuje na rozpočtové a príspevkové organizácie zriadené zákonom, na plnenie úloh obranyschopnosti a bezpečnosti štátu, obcou alebo samosprávnym krajom. Ľubovnianska nemocnica n.o. nevstúpila do všetkých práv a povinností po príspevkovej organizácii Nemocnica s poliklinikou v Starej Ľubovni so sídlom Obrancov mieru 3, Stará Ľubovňa. Ľubovnianska nemocnica, n.o. vznikla 4.8.2005 zakladateľskou listinou, jej zakladateľmi boli Prešovský samosprávny kraj a Mesto Stará Ľubovňa. Nemocnica s poliklinikou Stará Ľubovňa zanikla uznesením zastupiteľstva Prešovského samosprávneho kraja č. 76/2006 zo dňa 30.5.2006 s klauzulou bez právneho nástupcu, teda o necelý rok neskôr. Na základe tohto skutkového stavu teda nemôže dôjsť k univerzálnemu právnomu nástupníctvu, ale len k prechodu práv a povinností z dodávateľských vzťahov na základe dohody, ktorou bol delimitačný protokol. Žalovaný 3/ poukázal na čl. IX Zakladateľskej listiny o založení neziskovej organizácie poskytujúcej všeobecne prospešné služby zo dňa 12.7.2005, Vklady zakladateľov, podľa ktorého Prešovský samosprávny kraj spíše s neziskovou organizáciou písomný protokol o odovzdaní majetku a zmluvu o nájme majetku po jej registrácii registrovým úradom. Protokol obsahuje presné vymedzenie a hodnotu odovzdávaného a prenajatého majetku vedenú v účtovníctve podľa osobitného predpisu. S vlastníctvom majetku vyššieho územného celku, ktorý prechádza do vlastníctva neziskovej organizácie, prechádzajú aj práva a záväzky súvisiace s týmto majetkom. Prešovský samosprávny kraj spíše s neziskovou organizáciou písomný protokol o prevzatí záväzkov a pohľadávok po jej registrácii. Protokol obsahuje presné vymedzenie a hodnotu prevzatých záväzkov a pohľadávok vedenú v účtovníctve podľa osobitného predpisu. Protokol bol spísaný dňa 21.10.2005, jeho súčasťou je príloha č. 6 Súpis záväzkov k 30.9.2005, ktoré prechádzajú na Ľubovniansku nemocnicu, n.o. Záväzok, ktorý je predmetom súdneho sporu, medzi nimi nie je. Esenciálnou podmienkou prechodu vlastníckeho práva k pohľadávkam a záväzkom, ktoré mali prejsť na Ľubovniansku nemocnicu, n.o. je existencia vlastníckeho práva Prešovského samosprávneho kraja. Podľa § 21 ods. 4 zákona o rozpočtových pravidlách verejnej správy boli a sú rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie oprávnené vo vlastnom mene nadobúdať práva, zaväzovať sa odo dňa svojho zriadenia. V čase založenia Ľubovnianskej nemocnice, n.o. nositeľom týchto práv a povinností bola Nemocnica s poliklinikou Stará Ľubovňa, ktorá mala vlastnú právnu subjektivitu. Podľa ods. 3 čl. IV zakladateľskej listiny Ľubovnianska nemocnica, n.o. je právnym nástupcom všetkých záväzkov a pohľadávok, ktoré vznikli NsP z dodávateľských vzťahov, t. j. od 1.1.2003 do vzniku Ľubovnianskej nemocnice, n.o.. Záväzok, ktorý je predmetom tohto sporu, vznikol pred založením NsP - VÚC a pri prechode zriaďovateľskej pôsobnosti na VÚC PSK bola hodnota delimitovaných záväzkov NsP v zriaďovateľskej pôsobnosti MZ SR nulová. Podľa žalovaného 3/ súdy pri rozhodovaní opomenuli zobrať do úvahy, že úkony orgánov verejnej správy súvisiace s kreovaním a rušením právnických osôb spadajú pod oblasť verejného práva, kde sa uplatňuje zásada „všetko je zakázané, čo nie je dovolené“.

16. K odvolaniu žalobcu a k odvolaniu žalovaného 3/ sa vyjadril žalovaný 2/, rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne a argumentačne správne. Žalovaný 2/ nesúhlasí s odvolaním žalobcu v časti vytýkaných väd výrokov rozhodnutia, všetky výroky považuje za zrozumiteľné a presne formulované. Žalovaný 2/ trvá na tom, že zaviazaným na plnenie má byť žalovaný 3/ a opakovane poukazuje na to, že Ľubovnianska nemocnica, n.o. vznikla 4.8.2005 na základe zakladateľskej listiny zo dňa 12.7.2005, ako aj v rozhodnutí Krajského úradu v Prešove zo dňa 4.8.2005 je ustanovené, že je právnym nástupcom Nemocnice s poliklinikou Stará Ľubovňa, a to vo všetkých právach a záväzkoch z pracovnoprávných vzťahov, know-how a záväzkov a pohľadávok, ktoré vznikli z dodávateľských vzťahov, a to z dôvodu, že takáto bola vôľa zakladateľov, ktorí ju takto založili a takto vznikla. Úroky z omeškania, ktoré sú predmetom sporu, súviseli s istinou za dodávku liekov, tzn. že spadajú pod dodávateľské vzťahy a mala by ich uhradiť Ľubovnianska nemocnica, n.o. Žalovaný 3/ prevzal uvedené záväzky

nie po zrušení NsP Stará Ľubovňa, ale ešte za jej existencie, preto nemožno aplikovať § 21 ods. 13 zák. č. 523/2004 Z.z. Príspevková alebo rozpočtová organizácia môže byť nástupcom iba vtedy, ak k zániku rozpočtovej organizácie alebo príspevkovej organizácie dochádza rozdelením, zlúčením alebo splynutím, ale nie zrušením. NsP Stará Ľubovňa však bola zrušená bez právneho nástupcu a tie práva a povinnosti, ktoré ku dňu zrušenia na nej boli, prešli zo zákona na jej zriaďovateľa, t. j. Prešovský samosprávny kraj. O prechode bol spísaný Protokol o ich odovzdaní a prevzatí medzi NsP Stará Ľubovňa, Prešovským samosprávnym krajom ako zriaďovateľom a Ľubovnianskou nemocnicou, n. o. zo dňa 21.10.2005, kde sa uvádza, že na Ľubovniansku nemocnicu, n. o. prešli všetky záväzky z dodávateľsko-odberateľských vzťahov uzavretých s NsP Stará Ľubovňa, vrátane neukončených súdnych sporov. Ak by sa aj niektorý záväzok opomenul v tomto protokole, podľa vôle zakladateľov a zriaďovateľa bývalej NsP Stará Ľubovňa, prechádzajú dodávateľsko-odberateľské vzťahy, a to všetky, na Ľubovniansku nemocnicu, n. o. Podľa žalovaného 2/ § 534 Občianskeho zákonníka možno aplikovať aj na tento prípad, veriteľovi sice priame právo voči Ľubovnianskej nemocnici, n. o. nevzniká, ale na plnenie žalobcovi na základe prezentovaných skutočností má byť zaviazaná Ľubovnianska nemocnica, n. o. Žalovaný 2/ ďalej namieta tvrdenie žalobcu, že by malo jeho konanie znaky špekulatívnosti, nakoľko od začiatku v konaní preukazoval, že pasívne legitimovanou mala byť Ľubovnianska nemocnica, n.o.

17. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd o odvolaní žalobcu a odvolaní žalovaného 3/ rozhodol rozsudkom č. k. 2Cob/197/2016-686 zo dňa 09.05.2017 tak, že rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 27Cb/25/2004-632 zo dňa 23.3.2016 (druhý v poradí) potvrdil a žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd v odôvodnení odkázal na § 387 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti pôvodného napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd mal zato, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a zo zisteného stavu veci a doplnenia dokazovania vyvodil správny právny záver.

18. K odvolaniu žalobcu a jeho námietke nepreskúmateľnosti a neurčitosti druhého výroku napadnutého rozsudku odvolací súd poukázal na to, že súd prvej inštancie v prvom výroku zaviazal žalovaného 3/ zaplatiť žalobcovi 21.628,87 Eur a vo zvyšku žalobu zamietol. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie vo štvrtom výroku uviedol, že zamietla žalobu voči žalovanému 1/ a 2/ a z odôvodnenia aj zo samotného výroku je zrejmé, že voči týmto žalovaným zamietla žalobu v celom rozsahu, je tiež zrejmé, že súd prvej inštancie zamietol žalobu vo vzťahu k žalovanému 3/ vo zvyšnej časti uplatnenej pohľadávky.

19. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že pasívne legitimovaným na zaplatenie žalovanej pohľadávky bol žalovaný 2/ z dôvodov, že uznesením Prešovského samosprávneho kraja zo dňa 30.5.2006 došlo k zrušeniu žalovaného 3/ bez právneho nástupcu s účinnosťou k 31.5.2006, ktorá skutočnosť je podľa jeho názoru pre rozhodnutie zásadná s poukazom na § 21 ods. 13 zák. č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách, odvolací súd poukázal na to, že Ľubovnianska nemocnica, n.o. vznikla 4.8.2005, v zakladateľskej listine zo dňa 12.7.2005 a v rozhodnutí Krajského úradu v Prešove zo dňa 4.8.2005 je ustanovené, že Ľubovnianska nemocnica, n.o. je právnym nástupcom Nemocnice s poliklinikou Stará Ľubovňa, a to vo všetkých právach a záväzkoch z pracovno-právnych vzťahov, know-how, záväzkov a pohľadávok, ktoré vznikli z dodávateľských vzťahov. Úroky z omeškania, ktoré sú predmetom tohto sporu, súviseli s istinou za dodávku liekov, to znamená, že spadajú pod dodávateľské vzťahy. Ľubovnianska nemocnica, n.o. dňom vzniku prevzala práva a záväzky z pracovno-právnych vzťahov, know-how a záväzky a pohľadávky, ktoré vznikli z dodávateľských vzťahov z dôvodu, že takáto bola vôľa zakladateľov, ktorí ju takto založili. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že Ľubovnianska nemocnica, n.o. prevzala uvedené záväzky nie po zrušení Nemocnice s poliklinikou Stará Ľubovňa, ale ešte za jej existencie, preto nemožno aplikovať ods. 13 § 21 zák. č. 523/2004 Z.z., ktorý rieši možnosti pri zlúčení, rozdelení, splynutí alebo zrušení príspevkovej alebo rozpočtovej organizácie. Odvolací súd uviedol, že príspevková alebo rozpočtová organizácia môže byť nástupcom iba vtedy, ak k vzniku rozpočtovej organizácie alebo príspevkovej organizácie dochádza rozdelením, zlúčením alebo splynutím, ale nie zrušením. NsP Stará Ľubovňa však bola zrušená bez právneho nástupcu a tie práva a povinnosti, ktoré ku dňu zrušenia na nej boli, prešli zo zákona na jej zriaďovateľa, t.j. na Prešovský samosprávny kraj. Práva a záväzky z pracovno-právnych vzťahov, know-how a záväzky a pohľadávky, ktoré vznikli z dodávateľských vzťahov už v čase zrušenia na NsP Stará Ľubovňa nemohli v súlade s § 21 ods. 13 zák. č. 523/2004 Z.z. prejsť na samosprávny kraj, o prechode všetkých troch vyššie spomínaných oblastí bol spísaný protokol o ich odovzdaní a prevzatí

medzi NsP Stará Ľubovňa, Prešovským samosprávnym krajom ako zriaďovateľom a Ľubovnianskou nemocnicou, n.o. zo dňa 21.10.2005, kde sa uvádza, že na Ľubovniansku nemocnicu, n.o. prešli všetky záväzky z dodávateľsko-odberateľských vzťahov uzavretých s NsP Stará Ľubovňa, vrátane neukončených súdnych sporov. Odvolací súd sa stotožnil so žalovaným 2/, že ak by aj niektorý záväzok opomenul v tomto protokole, je všeobecne podľa vôle zakladateľa a zriaďovateľa bývalej NsP Stará Ľubovňa stanovené, že prechádzajú dodávateľsko-odberateľské vzťahy, a to všetky na Ľubovniansku nemocnicu, n.o.. Odvolací súd sa tiež stotožnil s názorom žalobcu, že v danom prípade nemohlo dôjsť z dôvodu podľa § 21 ods. 13 zák. č. 523/2004 Z.z. k univerzálnej sukcesii z príspevkovej organizácie na neziskovú organizáciu, toto ustanovenie umožňuje zánik rozpočtovej alebo príspevkovej organizácie zlúčením alebo splynutím len opätovne na rozpočtovú alebo príspevkovú organizáciu a žalovaný 3/ je neziskovou organizáciou. Podľa odvolacieho súdu je potrebné aplikovať § 534 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého kto sa s dlžníkom dohodne, že splní záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytnúť plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z tohto však priame právo nevznikne. V protokole o odovzdaní a prevzatí záväzkov a pohľadávok nehnuteľných a hnuteľných vecí a pracovno-právnych vzťahov zo dňa 21.10.2005 bolo dohodnuté, že dodávateľsko-odberateľské vzťahy prechádzajú z NsP Stará Ľubovňa na Ľubovniansku nemocnicu, n.o. Je nesporné, že veriteľovi síce priamo právo voči Ľubovnianskej nemocnici, n.o. nevzniká, ale v tomto konaní na plnenie žalobcovi má byť zaviazaná Ľubovnianska nemocnica, n.o., jej povinnosť vznikla na základe zakladateľskej listiny, rozhodnutia Krajského úradu v Prešove a vyplýva aj z protokolu o odovzdaní a prevzatí záväzkov a pohľadávok. Podľa názoru odvolacieho súdu sa dohodou zakladá nový samostatný záväzkový právny vzťah iba medzi dlžníkom a treťou osobou, preto pôvodný záväzok nemôže ovplyvniť. V danom prípade teda nedošlo k prevzatíu dlhu podľa § 531 Občianskeho zákonníka, ako sa domnieva žalobca, ale podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné aplikovať § 534 Občianskeho zákonníka.

20. K odvolacej námietke žalobcu, ktorou namieta uplatnenie námietky premlčania žalovaným v rozpore s dobrými mravmi z dôvodu, že pre nejasnosť právnej úpravy nebolo zrejmé, kto bude za záväzky z kúpnych zmlúv zodpovedať, sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie a poukázal na to, že dobrými mravmi sa rozumie súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem. Týmto normám v zásade neodporuje, ak namieta niekto premlčanie práva uplatneného voči nemu, inštitút premlčania prispieva k istote právnych vzťahoch, je inštitútom zákonným a použiteľným vo vzťahu k akémukoľvek právu, ktoré sa podľa zákona premlčuje. Zákon umožňuje dlžníkovi voľbu, či uplatní pred súdom námietku premlčania. Ak by výkon práva namietať premlčanie uplatneného nároku mal byť prostriedkom umožňujúcim poškodiť iného účastníka, išlo by o zneužitie tohto subjektívneho práva na úkor druhého účastníka, a teda o výkon v rozpore s dobrými mravmi. O konanie za vykazujúce znaky priameho úmyslu poškodiť druhého účastníka by bolo možné uvažovať z konkrétnych okolností, za ktorých bola námietka premlčania nároku uplatnená, tieto okolnosti by pritom museli byť naplnené v natoľko výnimočnej intenzite, aby bol odôvodnený zásah voči tak významným základným princípom právnej istoty, akým by bolo odopretie práva uplatniť námietku premlčania. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v posudzovanom prípade sa o žiadne výnimočné okolnosti nejedná.

21. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou nesprávnosti rozhodnutia o trovách konania. Žalovaní 1/ a 2/ boli v konaní úspešní, preto im súd prvej inštancie priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% s poukazom na § 142 ods. 1 OSP účinného v čase rozhodovania vyjadrenú percentom, tak ako to umožňoval § 151 ods. 7 OSP. Žalovaní 1/ a 2/ nemali právnych zástupcov, preto mohol súd rozhodnúť o trovách konania s poukazom na § 51 ods. 1 OSP, podľa ktorého o povinnosti nahradiť trovy konania rozhodne súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa ods. 1 trovy konania nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcu zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia, s výnimkou trov právneho zastúpenia. Ak žalovaným 1/ a 2/ trovy konania nevznikli, súd prvej inštancie im po právoplatnosti rozhodnutia prizná trovy konania vo výške 0. Pokiaľ ide o priznanie trov konania žalovanému 3/, odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, vzhľadom na to, že žalobca požadoval zaplatenie 50.801,87 Eur, súd mu priznal 21.628,87 Eur, žalobca bol neúspešný v rozsahu 57,43% a žalovaný bol úspešný v rozsahu 15,86%, preto mu priznal správne trovy konania v percentuálnom vyjadrení.

22. Pokiaľ ide o odvolanie žalovaného 3/, ktorý namietal, že z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu č. k. 2Cob/210/2014-16 zo dňa 8.12.2015 nevyplýva, že by vyslovil právny názor, že Ľubovnianska nemocnica, n.o. je pasívne legitimovaná a vyčíta súdu prvej inštancie nedostatočné vyhodnotenie skutočností na prijatie záveru o pasívnej legitimácii, keďže nemohlo dôjsť k univerzálnej sukcesii vzhľadom na zákon č. 13/2002 Z.z. a Ľubovnianska nemocnica nevstúpila do všetkých práv a povinností príspevkovej organizácie Nemocnice s poliklinikou v Starej Ľubovni, odvolací súd opätovne poukázal na to, že Ľubovnianska nemocnica, n.o. už dňom svojho vzniku prevzala práva a záväzky z pracovno-právnych vzťahov, know-how a záväzky a pohľadávky, ktoré vznikli z dodávateľských vzťahov z dôvodu, že takáto bola vôľa zakladateľov, ktorí ju takto založili a takto aj vznikla, uvedené záväzky prevzala nie po zrušení NsP Stará Ľubovňa, ale ešte za jej existencie, preto nemožno aplikovať § 21 zák. č. 523/2004 Z.z., ktorý rieši možnosti pri zlúčení, rozdelení, splynutí alebo zrušení príspevkovej alebo rozpočtovej organizácie. Odvolací súd uviedol, že ak by sa aj niektorý záväzok opomenul v protokole, podľa vôle zakladateľa a zriaďovateľa bývalej NsP Stará Ľubovňa bolo stanovené, že na Ľubovniansku nemocnicu, n.o. prechádzajú všetky dodávateľsko-odberateľské vzťahy. Odvolací súd poukázal na časť II. protokolu o odovzdaní a prevzatí majetku medzi odovzdávajúcim Nemocnica s poliklinikou, Obrancov mieru 3, Stará Ľubovňa, zriaďovateľom Prešovský samosprávny kraj, Námestie mieru č. 2, Prešov a preberajúcou Ľubovnianska nemocnica, n.o., Obrancov mieru 3, Stará Ľubovňa, z ktorého vyplýva predmet odovzdania: 1. majetok, ktorý tvoria nehnuteľné veci, hnutel'né veci vrátane finančných prostriedkov, ako aj pohľadávky a iné majetkové práva a záväzky, predmetom protokolu podľa tejto časti sú aj obežné prostriedky organizácie prechádzajúce v celosti na Ľubovniansku nemocnicu, n.o. a zásoby v celkovej hodnote uvedenej v protokole, finančné aktíva v celkovej hodnote uvedené v protokole, pohľadávky prechádzajúce na Ľubovniansku nemocnicu, n.o., veci špecifikované ako aj záväzky NsP Stará Ľubovňa k 30.9.2005 v určitej špecifikovanej hodnote. Odvolací súd zdôraznil, že ak by sa aj niektorý záväzok opomenul v protokole, podľa vôle zakladateľov a zriaďovateľa bývalej NsP Stará Ľubovňa bolo stanovené, že na Ľubovniansku nemocnicu, n.o. prechádzajú všetky dodávateľsko-odberateľské vzťahy a záväzky od NsP Stará Ľubovňa, ktoré sú v platnosti ku dňu vzniku Ľubovnianskej nemocnice, n.o. podľa zmlúv uvedených v prílohe č. 10, vrátane neukončených súdnych sporov.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, uviedol, že by bol priznal náhradu trov žalovanému 2/, ak by mu trovy odvolacieho konania vznikli.

24. Na dovolanie žalovaného 3/ Najvyšší súd Slovenskej republiky Uznesením č. k. 5Obdo/62/2020 zo dňa 25.03.2021 Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob/197/2016-686 zo dňa 9.05.2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia o.i. uviedol: „36. Z vykonaného dokazovania a celého priebehu sporu, čo aj dôvodili súde nižšej inštancie, je zjavné, že žalovaného 3/ nemožno považovať za univerzálneho sukcesora pôvodnej NsP Stará Ľubovňa, ktorá bola žalovaným subjektom pred jeho vstupom do konania. NsP Stará Ľubovňa bola samostatný subjekt práva, plne spôsobilý k zaväzovaniu sa k právam a povinnostiam, ktorý v priebehu konania zanikol a na jeho miesto nastúpil súčasný žalovaný 3/ ako procesný právny nástupca. Tento záver vyslovil odvolací súd v súvislosti s prieskumom uznesenia o zastavení konania voči Nemocnici s poliklinikou Stará Ľubovňa, a to s poukazom na to, že v priebehu konania došlo k zmene na strane žalovaného 3/. Tu sa len žiada dovolaciemu súdu zároveň dodať, že vstup žalovaného 3/ do konania ako procesnej strany utvára jeho status v spore len z hľadiska procesného práva, pričom posudzovanie dôvodov pre procesný vstup strany do konania nebráni ďalšiemu (aj odchýlnému) posúdeniu jeho postavenia v spore (čo do úspešnosti) z hľadiska žalovaných práv a povinností, a to po vykonanom dokazovaní a správnom právnom zhodnotení veci. 37. NsP Stará Ľubovňa zanikla podľa uznesenia zastupiteľstva Prešovského samosprávneho kraja zo dňa 5. júna 2006, ktorým zrušil príspevkovú organizáciu bez právneho nástupcu. Ľubovnianska nemocnica n. o. bola zriadená zakladateľskou listinou ako nezisková organizácia, ktorej zakladateľmi sú Prešovský samosprávny kraj a mesto Stará Ľubovňa, zaregistrovaná dňa 4. augusta 2005. 38. Je zo skutkových okolností veci jasné, že pri vzniku pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, konala NsP Stará Ľubovňa ako samostatný subjekt práva, teda ako príspevková organizácia zriadená Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky, vo všetkých veciach, ktoré sa týkali jej chodu a pohľadávok.“

25. Ďalej Najvyšší súd Slovenskej republiky v odôvodnení rozhodnutia uviedol: „39. Výklad, ktorý prijal odvolací súd vo vzťahu k aplikácii § 534 OZ, nemôže byť správnym právnym posúdením veci minimálne z toho dôvodu, že pristúpenie k záväzku je podmienené súhlasom strán, ktoré majú byť jeho účastníkmi, a tento záväzok musí byť vymedzený určitým spôsobom. 40. Navyše, z obsahu rozhodnutia odvolacieho

súdu nie je jasné, ktoré subjekty účastníkmi takéhoto úkonu vlastne mali byť - koho odvolací súd považuje za dlžníka a koho za pristupujúceho dlžníka, a kto to má byť veriteľom. A ako je možné, že veriteľ napriek dikcii použitého ustanovenia, má mať priamy nárok voči pristupujúcemu dlžníkovi. 41. Najzávažnejším pochybením pri interpretácii tohto ustanovenia je však dôvodenie účinného súhlasu subjektu s určitým úkonom formou vyjadrenia jeho zakladateľov v zakladateľských listinách, kedy vôbec nemožno hovoriť o priamom konaní určitého subjektu ako nositeľa práv a povinností. Obdobu takéhoto konania, resp. postupu, nachádzame v úprave práva obchodných spoločností, kedy sa za založenú obchodnú spoločnosť do jej vzniku zaväzujú iné subjekty, avšak pre dosiahnutie viazania novovzniknutej obchodnej spoločnosti je aj tak nevyhnutný následný zákonný postup prevzatím takých úkonov za vlastné (viď ust. § 64 ObZ - konanie v mene spoločnosti pred jej vznikom), čo obdobne predpokladá ust. § 13 zákona č. 213/1997 Z. z. o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecne prospešné služby. O takýto postup však vo veci prejednáwanej nešlo. 42. Pristúpenie k dlhu podľa ust. § 534 Občianskeho zákonníka vyhlásením zakladateľov neziskovej organizácie v zakladateľskej listine vo vzťahu k bližšie presne nešpecifikovaným právam a záväzkom, nemožno považovať za úkon, ktorý vo vzťahu k tretím osobám možno považovať za platný záväzok, a nemožno teda takýto úkon považovať za platné vyhlásenie (ešte neexistujúceho subjektu práva) pre účely naplnenia predpokladov pre postup podľa ustanovenia § 534 Občianskeho zákonníka. 43. V bode 21. odôvodnenia svojho rozhodnutia odvolací súd výslovne uvádza, že je nesporným, že v zakladateľskej listine zo dňa 12.7.2005, ako aj v rozhodnutí Krajského úradu v Prešove zo dňa 4.8.2005, je ustanovené, že Ľubovnianska nemocnica n. o. je právnym nástupcom Nemocnice s poliklinikou Stará Ľubovňa, a to vo všetkých právach a záväzkoch z pracovnoprávných vzťahov know-how záväzky a pohľadávok ktoré vznikli z dodávateľských vzťahov. Odvolací súd na základe takéhoto ustanovenia v zakladateľskej listine konštatuje, že „Ľubovnianska nemocnica n. o. už samotným dňom svojho vzniku prevzala tieto práva a záväzky, a to z dôvodu, že takáto bola vôľa zakladateľov, ktorí ju takto založili“, opomínajúc, že s týmito právami a záväzkami disponoval iný subjekt práva a navyše, vo vzťahu k spornej pohľadávke, ani nebol takýto dlh výslovne v tejto listine uvedený. Následne z toho odvodzuje, že keďže prevzala uvedené záväzky za svojej existencie Nemocnica s poliklinikou Stará Ľubovňa, nemožno na tento vzťah aplikovať § 13 a 21 zákona číslo 523/2004 Z. z. s tým, že „príspevková alebo rozpočtová organizácia môže byť nástupcom iba vtedy, keď ku vzniku rozpočtovej organizácie alebo príspevkovej organizácie dochádza rozdelením zlúčením alebo splynutím, ale nie zrušením. NSP Stará Ľubovňa však bola zrušená, a to bez právneho nástupcu a tiež práva a povinnosti, ktoré ku dňu zrušenia na nej boli, prešli zo zákona na jej zriaďovateľa, t. j. na Prešovský samosprávny kraj“. Odvolací súd teda jedným dychom uvádza, že žalovaný 3/ je právnym nástupcom Nemocnice s poliklinikou Stará Ľubovňa, a zároveň tvrdí, že ním byť nemôže, a že práva a záväzky, ktoré viazli ku dňu zrušenia na NSP Stará Ľubovňa, prešli na Prešovský samosprávny kraj. 44. O pár riadkov ďalej výslovne odvolací súd uvádza, že „v danom prípade nemohlo dôjsť k univerzálnej sukcesii z príspevkovej organizácie na neziskovú organizáciu“. Následne odvolací súd konštatuje, že v danom prípade je potrebné aplikovať § 534 Občianskeho zákonníka, pričom vo vzťahu k jeho aplikácii uvádza, že „z listiny a rozhodnutia Krajského súdu v Prešove (malo byť krajského úradu - pozn. dovolacieho súdu) je zrejmé, že bolo dohodnuté v protokole ..., že dodávateľsko-odberateľské vzťahy prechádzajú z NSP Stará Ľubovňa na Ľubovniansku nemocnicu n. o. ... Je nesporné že veriteľovi síce priamo právo voči Ľubovnianskej nemocnici n. o. nevzniká, ale v tomto konaní na plnenie žalobcovi na základe predložených a prezentovaných skutočností má byť zaviazaný žalovaný 3/, nakoľko mu táto povinnosť vyplýva zo zakladateľskej listiny...“ 45. Odvolací súd teda interpretujúc § 534 OZ uzavrel, že povinnosť dlžníkovi vznikla na základe zakladateľskej listiny a rozhodnutia Krajského úradu v Prešove a citovaného protokolu, zároveň konštatuje, že dohodou sa zakladá nový samostatný záväzkový právny vzťah iba medzi dlžníkom a treťou osobou a pôvodný záväzok nemôže ovplyvniť, a ani nedošlo k prevzatíu dlhu podľa ust. § 531 OZ. Ďalej sa v odôvodnení jeho rozhodnutia už žiadna argumentácia týkajúca sa pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 3/ vo vzťahu k nároku uplatnenému žalobou nenachádza. 46. Odvolací súd v priamom rozpore so zákonnou úpravou konania právnických osôb, resp. vôbec konania subjektov práva, dôvodil vznik právneho úkonu pristúpenia k záväzku z vôle prejavenej zakladateľmi subjektu, bez priameho vzťahu medzi dvoma už existujúcimi subjektami. Takáto široká interpretácia ustanovenia § 534 OZ nie je možná.“

26. Dovolací súd uzavrel, že dovolateľ dôvodne namietal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 450 CSP). V ďalšom konaní sú konajúce súdy viazané právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení (§ 455 CSP) a v novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd znova aj o trovách pôvodného konania aj o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). Vyššie citovaný

záväzný právny názor ďalej doplnil s uvedením procesného pokynu odvolaciemu súdu v bodoch 47 a 48 odôvodnenia: „47. Tu dovolací súd zároveň konštatuje, a do pozornosti odvolacieho súdu uvádza, že je potrebné precízne zvážiť chronológiu prechodu danej pohľadávky z NSP Stará Ľubovňa, a to s oporou v aplikácii jednotlivých momentov prechodu práv a povinností medzi subjektom a jeho zriaďovateľom, zohľadniac charakter danej pohľadávky a vôbec spôsobilosť jej prechodu vo vzťahu k prechodu majetku na vyššie územné celky osobitným predpisom. 48. Podľa ustanovenia § 21 odsek 13 zákona číslo 523/2004 Z. z. v prípade, ak príspevková organizácia zaniká zrušením bez právneho nástupcu, práva a povinnosti prechádzajú momentom zrušenia na zriaďovateľa. Pôvodná NsP Stará Ľubovňa teda vystupovala ako samostatný subjekt práv a nadobúdala práva a povinnosti zo zmlúv, a momentom jej zániku mala tieto práva a povinnosti na seba prevziať zriaďovateľská organizácia. 49. Na základe § 3 odsek 1 písm. a/ zákona č. 446/2001 Z. z. o majetku vyšších územných celkov, do vlastníctva vyššieho územného celku prechádzajú z majetku štátu veci v správe právnických osôb, ku ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia na vyšší územný celok podľa osobitných predpisov, ktorými sú predovšetkým právnické osoby v oblasti sociálnej pomoci, zdravotníctva a školstva atď. Tu je potrebné akcentovať správnu interpretáciu ustanovenia § 4 odsek 2 písm. a/ citovaného zákona, podľa ktorého do vlastníctva územného celku neprechádzajú záväzky na úhradu za dodávky tovarov, prác a iných výkonov, prevzaté správcom majetku štátu, súvisiace s majetkom, ktorý prechádza do vlastníctva vyššieho územného celku, ktoré sú po lehote splatnosti alebo neboli uhradené ku dňu prechodu majetku štátu na vyšší územný celok podľa tohto zákona. Je zjavné, že v čase relevantného prechodu majetku zo štátu na VÚC predmetná pohľadávka nebola uhradená, je teda podstatným ustáliť, či vôbec takýto majetok bol spôsobilý prechodu na VÚC a následne či VÚC mohol účinne s ním nakladať. Odvolací súd navyše opomenul zohľadniť ten aspekt žalovaného nároku, že predmetom žalovanej pohľadávky je samostatne vyčíslené príslušenstvo, súvisiace s omeškaním úhrady istiny, uhradenej iným subjektom ako VÚC, pričom úroky z omeškania (aj keď samostatne žalovateľné) zásadne zdieľajú právny osud samotnej pohľadávky z hľadiska právneho nástupníctva.“

27. Podľa § 455 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

28. Podľa § 390 CSP odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak a) rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a b) odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

29. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

30. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

31. Podľa § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti a nie je dohodnutá sadzba úrokov z omeškania, je dlžník povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 1% vyššie, než je úroková sadzba obdobne podľa § 502.

32. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy.

33. Podľa § 3 odsek 1 písm. a/ zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov, do vlastníctva vyššieho územného celku prechádzajú z majetku štátu veci v správe právnických osôb, ku ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia na vyšší územný celok podľa osobitných predpisov (k posudzovanej veci odkaz na zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 277/1994 Z.z. o zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov).

34. Podľa § 4 odsek 2 písm. a/ zákona č. 446/2001 Z. z. o majetku vyšších územných celkov, do vlastníctva vyššieho územného celku neprechádzajú záväzky na úhradu za dodávky tovarov, prác a iných výkonov prevzaté správcom majetku štátu, súvisiace s majetkom, ktorý prechádza do vlastníctva

vyššieho územného celku podľa § 3 ods. 1, ktoré sú po lehote splatnosti alebo neboli uhradené ku dňu prechodu majetku štátu na vyšší územný celok podľa tohto zákona.

35. Podľa § 21 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z. z. rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 523/2004 Z. z.“), príspevková organizácia je právnická osoba štátu, obce a vyššieho územného celku, ktorej menej ako 50% výrobných nákladov je pokrytých tržbami a ktorá je na štátny rozpočet, rozpočet obce alebo na rozpočet vyššieho územného celku zapojená príspevkom. Platia pre ňu finančné vzťahy určené zriaďovateľom v rámci jeho rozpočtu.

36. Podľa § 21 ods. 4 zákona č. 523/2004 Z. z. rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie môžu vo vlastnom mene nadobúdať práva a zaväzovať sa odo dňa svojho zriadenia.

37. Podľa § 21 odsek 13 zákona č. 523/2004 Z. z. v znení účinnom k 31.05.2006, v prípade, ak príspevková organizácia zaniká zrušením bez právneho nástupcu, práva a povinnosti prechádzajú dňom zrušenia na zriaďovateľa, ak osobitný zákon neustanoví inak.

38. Podľa § 392 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, pri práve na plnenie záväzku plyní premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti).

39. Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

40. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 CSP sa oboznámil s obsahom Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Obdo/62/2020 zo dňa 25.03.2021, prejednal vec s nariadením pojednávania a vo veci s poukazom na § 390 CSP a procesný pokyn dovolacieho súdu opätovne o podaných odvolaniach žalovaného 3/ a žalobcu rozhodol. Z rozhodnutia dovolacieho súdu vyplýva zrušenie rozhodnutia odvolacieho súdu pre vadu nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom, pričom vzhľadom na odvolacie námietky odvolací súd pre riadne právne posúdenie veci považoval za potrebné aj zopakovať dokazovanie listinným dôkazmi, ktoré tvoria obsah súdneho spisu.

41. Vzhľadom na dikciu ustanovenia § 455 CSP odvolací súd poukazuje na odôvodnenie Uznesenia Najvyššieho súdu SR č. k. 5Obdo/62/2020 zo dňa 25.03.2021 a právny názor dovolacieho súdu, ktorým je odvolací súd viazaný, z ktorého o. i. vyplýva východisko, že predmetom žalovanej pohľadávky je samostatne vyčíslené príslušenstvo súvisiace s omeškaním úhrady istiny, uhradenej iným subjektom ako VÚC, pričom úroky z omeškania (aj keď samostatne žalovateľné) zásadne zdieľajú právny osud samotnej pohľadávky z hľadiska právneho nástupníctva. Odvolací súd teda konštatuje, že predmetom konania je uplatnený úrok z omeškania vo výške 20% p. a. z pohľadávok istiny - kúpnej ceny z kúpnych zmlúv na dodávku zdravotníckeho materiálu (lieky, liečivá, zdravotnícke pomôcky) uhradených po lehote splatnosti, ktoré mal pôvodný veriteľ - postupca voči dlžníkovi Nemocnica s poliklinikou Stará Ľubovňa, IČO: 17 335 442, príspevkovej organizácie zriadennej 01.01.1992 Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky. Žalobca je veriteľom pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 06.12.2000 uzatvorenej medzi MEDIKA, š.p. a Medicentrum - Zvolen spol. s r.o., IČO: 36 032 115 a následne na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.11.2001 uzatvorenej medzi Medicentrum - Zvolen spol.

s r.o. a žalobcom. Pri vzniku pohľadávky právneho predchodcu žalobcu, ktorej príslušenstvo je predmetom tohto konania, konala pôvodná NsP Stará Ľubovňa ako samostatný subjekt práva, príspevková organizácia zriadená Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky, vo všetkých veciach, ktoré sa týkali jej chodu, nadobúdala práva a povinnosti zo zmlúv, a momentom jej zániku mala tieto práva a povinnosti na seba prevziať zriaďovateľská organizácia. K zániku Nemocnice s poliklinikou Stará Ľubovňa, IČO: 17 335 442, príspevkovej organizácie, došlo až po prechode zriaďovateľskej funkcie zákonom NR SR

č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a vyššie územné celky v spojení so zák. č. 446/2001 Z. z. o majetku vyšších územných celkov. Delimitačným protokolom zo dňa 10.12.2003 bola NsP Stará Ľubovňa, IČO: 17 335 44 odovzdaná a prevzatá Prešovským samosprávnym krajom, tento opätovne rozhodol (napriek tomu, že išlo o existujúcu právnickú osobu) o jej zriadení s rovnakým identifikačným číslom organizácie (IČO: 17 335 442) rozhodnutím č.j. 1/2003/00942/168 zo dňa 11.04.2003. Odvolací súd však túto skutkovú okolnosť neposúdil ako právne

významnú pre posúdenie vecí. K zrušeniu príspevkovej organizácie - Nemocnica s poliklinikou v Starej Ľubovni so sídlom Obrancov mieru 3, Stará Ľubovňa, IČO: 17335442 prišlo Uznesením Zastupiteľstva Prešovského samosprávneho kraja č. k. 76/2006 zo dňa 05.06.2006 (v súlade s ustanovením § 4 ods. 1 písm. f/, § 11 ods. 2 písm. h/ zákona NR SR č. 302/2001 Z.z. o samospráve vyšších územných celkov v znení neskorších predpisov a v nadväznosti na ustanovenie § 21 ods. 13 písm. b/ zákona NR SR č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) k 31.05.2006 bez právneho nástupcu. Príspevková organizácia je v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z.z. právnická osoba štátu, obce a vyššieho územného celku, ktorej menej ako 50% výrobných nákladov je pokrytých tržbami a ktorá je na štátny rozpočet, rozpočet obce alebo na rozpočet vyššieho územného celku zapojená príspevkom. Platia pre ňu finančné vzťahy určené zriaďovateľom v rámci jeho rozpočtu. Príspevkové organizácie môžu vo vlastnom mene nadobúdať práva a zaväzovať sa (§ 21 ods. 4 zák. č. 523/2004 Z.z.) a zriaďujú sa zákonom alebo rozhodnutím zriaďovateľa (§ 21 ods. 5 zák. č. 523/2004 Z.z.). V prípade, ak príspevková organizácia zaniká zrušením bez právneho nástupcu, práva a povinnosti v zmysle § 21 ods. 13 zákona prechádzajú dňom zrušenia na zriaďovateľa (§ 21 ods. 13 cit. zákona v znení účinnom ku dňu zrušenia, t.j. 31.05.2006).

42. Odvolací súd sa však primárne vzhľadom na procesný pokyn dovolacieho súdu zaoberal chronológiou prechodu pohľadávky, ktorá je predmetom konania, resp. záväzku z NsP Stará Ľubovňa, zohľadňujúc charakter danej pohľadávky, teda že ide o príslušenstvo pohľadávky, ktoré zásadne zdieľa právny osud samotnej pohľadávky z hľadiska právneho nástupníctva a skúmal spôsobilosť jej prechodu vo vzťahu k prechodu majetku na vyššie územné celky osobitným predpisom. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že prechod zriaďovateľskej funkcie nie je možné automaticky stotožniť s prechodom pohľadávok a záväzkov. Na základe § 3 odsek 1 písm. a/ zákona č. 446/2001 Z. z. o majetku vyšších územných celkov, do vlastníctva vyššieho územného celku prechádzajú z majetku štátu veci v správe právnických osôb, ku ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia na vyšší územný celok podľa osobitných predpisov, ktorými sú predovšetkým právnické osoby v oblasti sociálnej pomoci, zdravotníctva a školstva atď. Z ustanovenia § 4 odsek 2 písm. a/ zák. č. 446/2001 Z.z. vyplýva, že z prechodu do vlastníctva vyššieho územného celku sú vylúčené záväzky na úhradu za dodávky tovarov, prác a iných výkonov prevzaté správcom majetku štátu, súvisiace s majetkom, ktorý prechádza do vlastníctva vyššieho územného celku podľa § 3 ods. 1, ktoré sú po lehote splatnosti alternatívne, záväzky ktoré neboli uhradené ku dňu prechodu majetku štátu na vyšší územný celok. Odvolací súd konštatuje, že záväzky NsP Stará Ľubovňa, IČO: 17 335 442 za dodávky tovarov, z ktorých príslušenstvo je predmetom konania, boli splatné v rokoch 1999 - 2002 (v časovom úseku od 02.09.1999 do 21.02.2001), pričom k úhradám došlo v priebehu roka 2002 (v časovom úseku od 29.01.2002 do 11.10.2002) pôvodným dlžníkom NsP Stará Ľubovňa príspevková organizácia, Obrancov mieru 3, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 17 335 442.

43. Odvolací súd potom dospel k záveru, že pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom konania, nemohla s poukazom na § 4 odsek 2 písm. a/ zák. č. 446/2001 Z. z. prejsť na žalovaného 2/, a to kumulatívne z týchto dôvodov: 1/ všetky pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na istine, z omeškania s úhradou ktorých žalobca uplatňuje príslušenstvo, zanikli ešte pred dňom prechodu splnením (zaplatením), preto nemohli prejsť na právneho nástupcu, 2/ neuhradené príslušenstvo týchto pohľadávok predstavuje záväzky, ktoré sú po lehote splatnosti, nakoľko splatnosť príslušenstva je potrebné odvodiť od splatnosti pohľadávky, z ktorej je uplatnené, 3/ ide o záväzky súvisiace s majetkom, ktorý prechádza do vlastníctva vyššieho územného celku, ktoré neboli uhradené ku dňu prechodu majetku štátu na vyšší územný celok, 4/ príslušenstvo pohľadávky zásadne zdieľa právny osud samotnej pohľadávky z hľadiska právneho nástupníctva, pričom pohľadávky samotné zanikli splnením pôvodným dlžníkom Nemocnica s poliklinikou Stará Ľubovňa, IČO: 17 335 442. Odvolací súd preto dospel k záveru, že záväzok Nemocnice s poliklinikou Stará Ľubovňa, IČO: 17 335 442, príspevkovej organizácie zriadenej Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky, ktorého obsahom je príslušenstvo pohľadávky žalobcu (úrok z omeškania s úhradou kúpnej ceny z kúpnych zmlúv na dodávku zdravotníckeho materiálu) nie je majetkom spôsobilým prechodu do majetku vyššieho územného celku v zmysle § 4 odsek 2 písm. a/ zák. č. 446/2001 Z. z. Súčasne teda platí, že príslušenstvo pohľadávky zásadne zdieľa právny osud samotnej pohľadávky z hľadiska právneho nástupníctva, čo vyplýva aj z právneho názoru vysloveného dovolacím súdom, ak ide o záväzky, ktoré sú vylúčené z prechodu do majetku vyšších územných celkov, t.j. záväzky upravené v § 4 ods. 2 zákona o majetku vyšších územných celkov, povinným na ich usporiadanie podľa § 55d ods. 6 zákona č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách je pôvodný zriaďovateľ, v danom prípade Ministerstvo zdravotníctva SR. Tieto záväzky štátu prešli na pôvodného zriaďovateľa na základe zákona. Záväzky,

ktoré neprešli na vyšší územný celok je povinný uhradiť pôvodný zriaďovateľ alebo orgán, ktorý plnil funkciu zriaďovateľa. Tento záver podporuje aj delimitačný protokol pri prechode majetku zo štátu na VÚC, kde hodnota delimitovaných záväzkov Nemocnice s poliklinikou Stará Ľubovňa v zriaďovateľskej pôsobnosti Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, pri prechode zriaďovateľskej pôsobnosti na vyšší územný celok (Prešovský samosprávny kraj), bola 0 Sk (bod 5 písm. b) podľa prílohy 4 protokolu). Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci ide o záväzky, ktoré sú vylúčené z prechodu do majetku vyšších územných celkov s poukazom na § 4 ods. 2 zákona o majetku vyšších územných celkov a povinným na ich usporiadanie podľa § 55d ods. 6 zákona č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách je pôvodný zriaďovateľ, teda žalovaný 1/.

44. Pokiaľ žalovaný 3/ v odvolaní namieta nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, keď za nositeľa právnej povinnosti z titulu záväzku určil žalovaného 3/, nevyhodnotil dostatočne skutočnosti na prijatie záveru o pasívnej legitímácii a záver o univerzálnom právnom nástupníctve Ľubovnianskej nemocnice n.o. po Nemocnici s poliklinikou Stará Ľubovňa v zriaďovateľskej pôsobnosti Prešovského samosprávneho kraja, je v rozpore so skutkovým a platným právnym stavom, jeho odvoláciu námietku je potrebné vyhodnotiť ako plne dôvodnú. Odvolací súd je vo vzťahu k žalovanému 3/ viazaný vysloveným právnym názorom dovolacieho súdu, že žalovaného 3/ nemožno považovať za univerzálného sukcesora pôvodnej NsP Stará Ľubovňa, ktorá bola žalovaným subjektom pred jeho vstupom do konania, vstup žalovaného 3/ do konania ako procesnej strany, utvára jeho status v spore len z hľadiska procesného práva, pričom posudzovanie dôvodov pre procesný vstup strany do konania nebráni ďalšiemu (aj odchylnému) posúdeniu jeho postavenia v spore (čo do úspešnosti) z hľadiska žalovaných práv a povinností po vykonanom dokazovaní a správnom právnom zhodnotení veci. NsP Stará Ľubovňa bola samostatný subjekt práva, plne spôsobilý k zaväzovaniu sa k právam a povinnostiam, ktorý v priebehu konania zanikol a na jeho miesto nastúpil súčasný žalovaný 3/ ako procesný právny nástupca. Vzhľadom na vyslovený právny názor dovolacím súdom k interpretácii ustanovenia § 534 OZ tak, že nie je možné vyvodiť vznik právneho úkonu pristúpenia k záväzku z vôle prejavenej zakladateľmi subjektu, bez priameho vzťahu medzi dvoma už existujúcimi subjektami, t. j. v priamom rozpore so zákonnou úpravou konania právnických osôb, resp. vôbec konania subjektov práva, odvolací súd potom záver súdu prvej inštancie o vecnej pasívnej legitímácii žalovaného 3/ posúdil ako nesprávny. Hmotnoprávne nástupníctvo žalovaného 3/ nevyplýva zo žiadneho všeobecne záväzného právneho predpisu a nie je možné ho vyvodiť ani z ustanovenia § 534 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje na vyčerpávajúce odôvodnenie Uznesenia NS SR č. k. 5Obdo/62/2020 zo dňa 25.03.2021.

45. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu, ktorým namieta nepreskúmateľnosť a neurčitosť druhého výroku napadnutého rozsudku, ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol, vzhľadom na zmenu rozhodnutia v merite sa odvolací súd touto odvolacou námietkou podrobne nezaoberal, nakoľko by to bolo nadbytočné (pre úplnosť vysporiadania sa s odvolaním žalobcu však odvolací súd dodáva, že z odôvodnenia aj z výroku je zrejmé, že súd prvej inštancie voči žalovaným 1/ a 2/ zamietol žalobu v celom rozsahu, vo vzťahu k žalovanému 3/ vo zvyšnej časti uplatnenej pohľadávky, nakoľko druhý výrok sa vzťahuje k prvému a týka sa žalovaného 1/ vzhľadom na znenie štvrtého výroku, rovnako nie je možné za neurčitý a nepreskúmateľný považovať výrok súdneho rozhodnutia len z dôvodu, že jedným výrokom zamietla žalobu voči viacerým žalovaným).

46. Žalobca ďalej v odvolaní namieta nesprávne skutkové zistenia a nesprávny právny záver o vecnej pasívnej legitímácii žalovaného 3/ a zastáva odlišný názor, ako súd prvej inštancie, podľa ktorého je povinný na zaplatenie žalovanej pohľadávky žalovaný 2/. Odvolací súd odkazuje na body 42 a 43 odôvodnenia pre túto časť odvolania a zároveň uvádza, že v prípade, ak žalobca mal za to, že povinným na zaplatenie žalovanej pohľadávky je žalovaný 2/, v konaní pred súdom prvej inštancie mal možnosť adekvátne procesne reagovať (späťvzatím žaloby voči ostatným žalovaným, k čomu však neprišlo). Vzhľadom na to, že v tejto časti nie je možné konštatovať, že napadnuté rozhodnutie je v neprospech žalobcu ako odvolateľa a žalobca v odvolaní uviedol, že rešpektuje právny názor dovolacieho súdu, odvolací súd sa touto odvolacou námietkou/argumentáciou žalobcu osobitne nezaberal, nakoľko rovnakú hmotnoprávnu otázku prechodu žalovanej pohľadávky a vecnej pasívnej legitímácie odvolací skúmal na základe odvolacej námietky žalovaného 3/, na prijaté závery v otázke vecnej pasívnej legitímácie žalobcu odkazuje.

47. Žalobca tiež namieta nesprávne právne posúdenie námietky premlčania uplatnenej žalovanými v rozpore s dobrými mravmi, čo odôvodňuje tým, že pre nejasnosť právnej úpravy zákona č. 446/2001 Z.z. nebolo zrejmé, kto bude za záväzky zodpovedať a špekulatívnym konaním žalovaného 2/, ktorý počas súdneho konania voči nemu a žalovanému 3/ NsP zrušil žalovaného 3/ bez právneho nástupcu, pritom v priebehu konania tvrdil, že došlo k univerzálnej sukcesii na Ľubovniansku nemocnicu, n. o., k zrušeniu Nemocnice s poliklinikou došlo až potom, ako bola zriadená Ľubovnianska nemocnica n. o. a hoci podľa žalovaného 2/ malo dôjsť medzi týmito subjektmi k právnemu nástupníctvu, v skutočnosti k tomu dôjsť nemohlo. Žalobca v odvolaní nenamieta dôvodnosť premlčania nároku vo vzťahu k faktúram, z ktorých nároky sa premlčali do 1.11.1999, keďže žalobu podal na súde až dňa 4.11.2003 voči žalovanému 1/. Súčasne v odvolaní uvádza že trvá na tom, že námietka premlčania vznesená žalovanými 2/ a 3/ je v rozpore s dobrými mravmi vzhľadom na charakter uplatneného práva a dôvod neskorého uplatnenia návrhu voči žalovaným 2/ a 3/ predstavuje tvrdý a nespravodlivý postih pre žalobcu. K tejto odvolacej námietke žalobcu odvolací súd uvádza, že i keď žalobca v námietke uvádza, že namieta nesprávne právne posúdenie námietky premlčania uplatnenej žalovanými v rozpore s dobrými mravmi, zároveň uvádza, že nenamieta dôvodnosť premlčania nároku vo vzťahu k faktúram, z ktorých nároky sa premlčali do 1.11.1999, keďže žalobu podal na súde až dňa 4.11.2003 voči žalovanému 1/. Argumentácia žalobcu ako odvolateľa v odôvodnení odvolacej námietky smeruje výlučne voči žalovanému 2/ a žalovanému 3/ a vzhľadom na záver o vecnej pasívnej legitimácii žalovaného 1/ sa ňou odvolací súd nezaoberal. Ako sa však už vyslovil v odôvodnení predchádzajúceho rozhodnutia, odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie. Dobrými mravmi sa rozumie súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem. Týmto normám v zásade neodporuje, ak namieta niekto premlčanie práva uplatneného voči nemu, inštitút premlčania prispievajúci k istote právnych vzťahov je inštitútom zákonným a použiteľným vo vzťahu k akémukoľvek právu, ktoré sa podľa zákona premlčuje. Zákon umožňuje voľbu dlžníkom, či uplatní pred súdom námietku premlčania. Ak by výkon práva namietať premlčanie uplatneného nároku mal byť prostriedkom umožňujúcim poškodiť iného účastníka v právnom vzťahu, išlo by o zneužitie tohto subjektívneho práva na úkor druhého účastníka, a teda o výkon v rozpore s dobrými mravmi. O konanie za vykazujúce znaky priameho úmyslu poškodiť druhého účastníka by bolo možné uvažovať z konkrétnych okolností, za ktorých bola námietka premlčania nároku uplatnená, tieto okolnosti by pritom museli byť naplnené v natoľko výnimočnej intenzite, aby bol odôvodnený zásah voči tak významným základným princípom právnej istoty, akým by bolo odopretie práva uplatniť námietku premlčania. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v posudzovanom prípade sa o žiadne výnimočné okolnosti nejedná. Odvolací súd zároveň dodáva, že žalobca ničím nepreukázal súvislosť rozhodnutia o zrušení NsP Stará Ľubovňa a založení neziskovej organizácie so sporom v prejednávanej veci. Uvedená otázka nebola predmetom dovolacieho prieskumu, avšak odvolací súd nevzhladol ani v ďalšom štádiu konania skutkový ani právny dôvod zmeny skôr vysloveného právneho názoru.

48. Z uvedených dôvodov a súčasne poukazom na právny názor vyslovený dovolacím súdom potom záver súdu prvej inštancie o vecnej pasívnej legitimácii žalovaného 3/, a teda aj žalovaným 3/ napadnutý prvý výrok, ktorým bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 21.628,87 Eur, a s tým súvisiace výroky napadnuté žalovaným 3/ v jeho odvolaní, sú nesprávne a rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd zmenil tak, že uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 29.299,61 Eur, ktorá pozostáva z úrokov z omeškania vyčíslených nasledovne:

Číslo faktúry	Splatnosť faktúry	Úhrada dňa	Istina (Sk)	Sadzba úroku z omeškania p.a. (%)	Počet dní omeškania	Úrok pripadajúci na počet dní omeškania (Sk)	Prepočet v mene Euro
21097095	04.11.1999	29.01.2002	52,80	15,82	816	18,67	0,62
31095246	04.11.1999	29.01.2002	49981,00	15,82	816	17677,01	586,77
31095449	06.11.1999	29.01.2002	4425,10	15,82	814	1561,21	51,82
21097137	06.11.1999	29.01.2002	36790,80	15,82	814	12980,08	430,86
11091343	21.11.1999	29.01.2002	18592,00	15,82	799	6438,53	213,72
11091701	26.11.1999	29.01.2002	18623,20	15,82	794	6408,97	212,74
31096013	26.11.1999	29.01.2002	22554,30	15,82	794	7761,82	257,65
11091928	27.11.1999	29.01.2002	3360,90	15,82	793	1155,16	38,34
11091908	27.11.1999	29.01.2002	26310,60	15,82	793	9043,10	300,18
1190013	02.12.1999	29.01.2002	21346,10	15,60	788	7189,13	238,64
31195110	03.12.1999	29.01.2002	36505,40	15,60	787	12279,02	407,59

Číslo faktúry	Splatnosť faktúry	Úhrada dňa	Istina (Sk)	Sadzba úroku z omeškania p.a. (%)	Počet dní omeškania	Úrok pripadajúci na počet dní omeškania (Sk)	Prepočet v mene Euro
31195268	05.12.1999	29.01.2002	4846,20	15,60	785	1625,93	53,97
11190744	09.12.1999	29.01.2002	34590,60	15,60	781	11546,25	383,27
1190066	10.12.1999	29.01.2002	16705,90	15,60	780	5569,24	184,87
21197197	15.12.1999	29.01.2002	2649,60	15,60	775	877,63	29,13
11191265	15.12.1999	29.01.2002	30251,80	15,60	775	10020,39	332,62
21197342	19.12.1999	29.01.2002	10170,70	15,60	771	3351,48	111,25
31196125	24.12.1999	29.01.2002	11088,30	15,60	766	3630,16	120,50
11192023	24.12.1999	29.01.2002	19440,50	15,60	766	6364,55	211,26
1190173	24.12.1999	29.01.2002	34194,90	15,60	766	11194,94	371,60
21197529	26.12.1999	29.01.2002	391,00	15,60	764	127,67	4,24
21197525	26.12.1999	29.01.2002	7805,40	15,60	764	2548,71	84,60
1190178	27.12.1999	29.01.2002	33289,30	15,60	763	10855,78	360,35
11192471	29.12.1999	29.01.2002	6348,30	15,60	761	2064,78	68,54
61190269	29.12.1999	29.01.2002	14199,60	15,60	761	4618,41	153,30
31196405	29.12.1999	29.01.2002	21867,40	15,60	761	7112,36	236,09
21297045	01.01.2000	29.01.2002	8904,40	14,17	758	2620,30	86,98
31295169	02.01.2000	29.01.2002	3355,20	14,17	757	986,03	32,73
11290305	02.01.2000	29.01.2002	55931,20	14,17	757	16437,17	545,61
21297298	08.01.2000	29.01.2002	12002,90	14,17	751	3499,48	116,16
11291686	15.01.2000	29.01.2002	13743,70	14,17	744	3969,66	131,77
Číslo faktúry Splatnosť faktúry Úhrada dňa Istina (Sk) Sadzba úroku z omeškania p.a. (%) Počet dní omeškania Úrok pripadajúci na počet dní omeškania (Sk) Prepočet v mene Euro							
61290225	16.01.2000	29.01.2002	8134,80	14,17	743	2346,46	77,89
10700209	10.08.2000	20.07.2001	53785,20	12,10	343	6115,75	203,01
30105267	10.02.2000	26.08.2002	702,50	13,93	927	248,53	8,25
100063	10.02.2000	11.10.2002	4083,80	13,93	973	1516,48	50,34
100055	10.02.2000	11.10.2002	6301,90	13,93	973	2340,14	77,68
10100470	10.02.2000	11.10.2002	31979,40	13,93	973	11875,21	394,18
30105261	10.02.2000	26.08.2002	42717,00	13,93	927	15112,58	501,65
30105449	12.02.2000	11.10.2002	26442,00	13,93	971	9798,77	325,26
100091	14.02.2000	11.10.2002	998,00	13,93	969	369,07	12,25
30105747	17.02.2000	26.08.2002	7488,00	13,93	920	2629,13	87,27
30105700	17.02.2000	11.10.2002	13459,70	13,93	966	4962,16	164,71
10101231	17.02.2000	26.08.2002	22017,70	13,93	920	7730,69	256,61
10101517	19.02.2000	26.08.2002	33262,00	13,93	918	11653,31	386,82
30105871	19.02.2000	11.10.2002	44650,90	13,93	964	16427,27	545,29
10101717	20.02.2000	26.08.2002	2513,30	13,93	917	879,57	29,20
30105914	20.02.2000	11.10.2002	3288,60	13,93	963	1208,64	40,12
20107433	23.02.2000	11.10.2002	39196,80	13,93	960	14360,85	476,69
10101999	24.02.2000	26.08.2002	8374,10	13,93	913	2917,88	96,86
10102042	24.02.2000	26.08.2002	9375,50	13,93	913	3266,81	108,44
30106069	24.02.2000	26.08.2002	12525,70	13,93	913	4364,47	144,87
30106033	24.02.2000	26.08.2002	51450,30	13,93	913	17927,38	595,08
100166	25.02.2000	11.10.2002	3921,90	13,93	958	1433,90	47,60
100165	25.02.2000	11.10.2002	35120,00	13,93	958	12840,39	426,22
10102434	26.02.2000	11.10.2002	5072,30	13,93	957	1852,57	61,49
30106292	27.02.2000	11.10.2002	5056,10	13,93	956	1844,73	61,23
20107623	27.02.2000	11.10.2002	30330,70	13,93	956	11066,20	367,33
30106340	01.03.2000	11.10.2002	4469,30	13,93	953	1625,51	53,96
30106337	01.03.2000	11.10.2002	30121,80	13,93	953	10955,50	363,66
30205041	02.03.2000	11.10.2002	26485,80	13,93	952	9622,95	319,42
60205059	03.03.2000	11.10.2002	1957,60	13,93	951	710,50	23,58
10200216	03.03.2000	11.10.2002	3045,40	13,93	951	1105,31	36,69
60200113	03.03.2000	11.10.2002	8122,80	13,93	951	2948,12	97,86
10200199	03.03.2000	11.10.2002	9557,00	13,93	951	3468,65	115,14
60200297	04.03.2000	11.10.2002	1434,30	13,93	950	520,02	17,26
60205114	04.03.2000	11.10.2002	3674,20	13,93	950	1332,12	44,22
30205204	04.03.2000	11.10.2002	4601,30	13,93	950	1668,25	55,38

Číslo faktúry	Splatnosť faktúry	Úhrada	dňa	Istina (Sk)	Sadzba úroku z omeškania p.a. (%)	Počet dní omeškania	Úrok pripadajúci na počet dní omeškania (Sk)	Prepočet v mene Euro
10200488	04.03.2000	11.10.2002	10683,50	13,93	950	3873,43	128,57	
60200268	04.03.2000	11.10.2002	39806,10	13,93	950	14432,17	479,06	
10200608	05.03.2000	11.10.2002	2081,40	13,93	949	753,84	25,02	
60200360	05.03.2000	11.10.2002	11892,40	13,93	949	4307,19	142,97	
20207185	08.03.2000	11.10.2002	1866,80	13,93	946	673,98	22,37	
60205144	08.03.2000	11.10.2002	6879,90	13,93	946	2483,89	82,45	
30205274	08.03.2000	11.10.2002	13181,50	13,93	946	4758,98	157,97	
20207155	08.03.2000	11.10.2002	30462,50	13,93	946	10998,03	365,07	
10201001	10.03.2000	11.10.2002	446,40	13,93	944	160,83	5,34	
200107	10.03.2000	11.10.2002	1904,20	13,93	944	686,03	22,77	
10201021	10.03.2000	11.10.2002	6590,30	13,93	944	2374,30	78,81	
20207251	10.03.2000	11.10.2002	15179,50	13,93	944	5468,75	181,53	
60200606	10.03.2000	11.10.2002	16662,90	13,93	944	6003,17	199,27	
60205248	11.03.2000	11.10.2002	1848,90	13,93	943	665,40	22,09	
30205505	11.03.2000	11.10.2002	2135,90	13,93	943	768,69	25,52	
20207315	12.03.2000	11.10.2002	17060,10	13,93	942	6133,25	203,59	
60200768	12.03.2000	11.10.2002	17420,50	13,93	942	6262,82	207,89	
60200839	15.03.2000	11.10.2002	669,80	13,93	939	240,03	7,97	
10201425	15.03.2000	11.10.2002	16282,50	13,93	939	5835,05	193,69	
10201471	15.03.2000	11.10.2002	50986,30	13,93	939	18271,63	606,51	
60200934	16.03.2000	11.10.2002	1531,30	13,93	938	548,18	18,20	
10201674	16.03.2000	11.10.2002	9396,60	13,93	938	3363,81	111,66	
20207381	16.03.2000	11.10.2002	15400,80	13,93	938	5513,21	183,00	
20207398	17.03.2000	11.10.2002	6167,00	13,93	937	2205,32	73,20	
60201086	18.03.2000	11.10.2002	3480,40	13,93	936	1243,26	41,27	
10202133	19.03.2000	11.10.2002	6547,60	13,93	935	2336,43	77,56	
10202153	19.03.2000	11.10.2002	12700,00	13,93	935	4531,83	150,43	
200177	20.03.2000	11.10.2002	7295,20	13,93	934	2600,41	86,32	
200175	20.03.2000	11.10.2002	7569,10	13,93	934	2698,05	89,56	
30206007	22.03.2000	11.10.2002	1057,80	13,93	932	376,25	12,49	
20207499	22.03.2000	11.10.2002	6828,50	13,93	932	2428,84	80,62	
10202328	23.03.2000	11.10.2002	2349,30	13,93	931	834,73	27,71	
60301194	24.03.2000	11.10.2002	8403,40	13,93	930	2982,61	99,00	
60301176	24.03.2000	11.10.2002	21045,80	13,93	930	7469,76	247,95	
10202453	24.03.2000	11.10.2002	29851,60	13,93	930	10595,19	351,70	
20207632	29.03.2000	11.10.2002	9447,80	13,93	925	3335,27	110,71	
10400370	04.04.2000	11.10.2002	39029,20	13,68	919	13443,07	446,23	
20307138	06.04.2000	11.10.2002	14686,30	13,68	917	5047,48	167,55	
20307182	08.04.2000	11.10.2002	27174,50	13,68	915	9319,14	309,34	
20307247	13.04.2000	11.10.2002	18933,90	13,68	910	6457,65	214,35	
60300753	14.04.2000	11.10.2002	24187,00	13,68	909	8240,23	273,53	
10301623	16.04.2000	11.10.2002	18846,50	13,68	907	6406,65	212,66	
60300882	16.04.2000	11.10.2002	30601,80	13,68	907	10402,73	345,31	
300171	17.04.2000	11.10.2002	3466,10	13,68	906	1176,96	39,07	
60300908	19.04.2000	11.10.2002	5822,40	13,68	904	1972,71	65,48	
20307364	19.04.2000	11.10.2002	10526,20	13,68	904	3566,43	118,38	
10301906	20.04.2000	11.10.2002	336,80	13,68	903	113,99	3,78	
60301015	20.04.2000	11.10.2002	3584,80	13,68	903	1213,24	40,27	
60300964	20.04.2000	11.10.2002	11762,20	13,68	903	3980,79	132,14	
10301812	20.04.2000	11.10.2002	31889,20	13,68	903	10792,56	358,25	
20307416	21.04.2000	11.10.2002	4344,00	13,68	902	1468,55	48,75	
60301215	23.04.2000	11.10.2002	7577,40	13,68	900	2555,97	84,84	
60301216	23.04.2000	11.10.2002	20546,80	13,68	900	6930,75	230,06	
10302239	23.04.2000	11.10.2002	32418,80	13,68	900	10935,35	362,99	
10302294	26.04.2000	11.10.2002	2662,00	13,68	897	894,94	29,71	
20307569	28.04.2000	11.10.2002	6316,80	13,68	895	2118,91	70,34	

Číslo faktúry	Splatnosť faktúry	Úhrada dňa	Istina (Sk)	Sadzba úroku z omeškania p.a. (%)	Počet dní omeškania	Úrok pripadajúci na počet dní omeškania (Sk)	Prepočet v mene Euro
10400563	06.05.2000	11.10.2002	22546,30	13,51	887	7402,21	245,71
10400564	06.05.2000	11.10.2002	22546,30	13,51	887	7402,21	245,71
10400810	07.05.2000	11.10.2002	3064,70	13,51	886	1005,04	33,36
10401179	12.05.2000	11.10.2002	26895,60	13,51	881	8770,40	291,12
10201461	14.05.2000	11.10.2002	3961,00	13,51	879	1288,71	42,78
20407325	17.05.2000	11.10.2002	2435,50	13,51	876	789,69	26,21
10401432	17.05.2000	11.10.2002	44650,70	13,51	876	14477,54	480,57
10401551	18.05.2000	11.10.2002	768,80	13,51	875	248,99	8,26
10202126	18.05.2000	11.10.2002	5573,30	13,51	875	1805,02	59,92
20407436	25.05.2000	11.10.2002	10316,90	13,51	868	3314,60	110,02
20407433	25.05.2000	11.10.2002	23080,40	13,51	868	7415,25	246,14
10502057	25.05.2000	11.10.2002	37095,60	13,51	868	11918,03	395,61
20407418	25.05.2000	11.10.2002	39535,90	13,51	868	12702,05	421,63
20507051	02.06.2000	11.10.2002	8253,50	12,88	860	2504,72	83,14
30505186	03.06.2000	11.10.2002	16569,20	12,88	859	5022,47	166,72
10600376	06.06.2000	11.10.2002	45221,40	12,88	856	13659,69	453,42
10301615	15.06.2000	11.10.2002	9179,50	12,88	847	2743,63	91,07
10301808	19.06.2000	11.10.2002	9111,60	12,88	843	2710,47	89,97
20707042	11.07.2000	11.10.2002	26336,90	12,35	821	7316,14	242,85
20607214	12.07.2000	11.10.2002	3708,60	12,35	820	1028,96	34,16
20607208	12.07.2000	11.10.2002	24004,10	12,35	820	6659,99	221,07
20607252	13.07.2000	11.10.2002	14474,30	12,35	819	4011,03	133,14
10700245	10.08.2000	11.10.2002	7420,90	12,10	791	1945,92	64,59
10700359	11.08.2000	11.10.2002	1014,70	12,10	790	265,74	8,82
10700360	11.08.2000	11.10.2002	9164,90	12,10	790	2400,20	79,67
10701338	25.08.2000	11.10.2002	14305,70	12,10	776	3680,13	122,16
20807048	01.09.2000	11.10.2002	2824,00	12,01	769	714,56	23,72
20907000	04.09.2000	11.10.2002	3419,30	12,01	766	861,82	28,61
20907104	06.09.2000	11.10.2002	9695,40	12,01	764	2437,30	80,90
10800763	09.09.2000	11.10.2002	7515,40	12,01	761	1881,86	62,47
10900784	12.09.2000	11.10.2002	14431,20	12,01	758	3599,33	119,48
10801521	20.09.2000	11.10.2002	1820,30	12,01	750	449,22	14,91
20907414	22.09.2000	11.10.2002	14957,60	12,01	748	3681,41	122,20
10900742	11.10.2000	11.10.2002	5690,50	11,26	729	1279,75	42,48
20907235	13.10.2000	11.10.2002	1457,90	11,26	727	326,97	10,85
20907282	18.10.2000	11.10.2002	11443,40	11,26	722	2548,81	84,61
11001077	18.10.2000	11.10.2002	39071,10	11,26	722	8702,39	288,87
20907454	25.10.2000	11.10.2002	5434,80	11,26	715	1198,77	39,79
20907507	27.10.2000	11.10.2002	164,80	11,26	713	36,25	1,20
21007203	15.11.2000	11.10.2002	787,80	11,09	694	166,12	5,51
11001218	18.11.2000	11.10.2002	1617,50	11,09	691	339,59	11,27
21007294	19.11.2000	11.10.2002	4076,40	11,09	690	854,60	28,37
31005482	22.11.2000	11.10.2002	1084,70	11,09	687	226,41	7,52
11001318	22.11.2000	11.10.2002	18207,10	11,09	687	3800,46	126,15
21007359	23.11.2000	11.10.2002	16746,20	11,09	686	3490,43	115,86
21007432	25.11.2000	11.10.2002	10474,50	11,09	684	2176,85	72,26
11001665	29.11.2000	11.10.2002	952,60	11,09	680	196,81	6,53
11100096	02.12.2000	11.10.2002	5902,90	11,05	677	1209,83	40,16
11100017	02.12.2000	11.10.2002	13764,60	11,05	677	2821,12	93,64
11100157	03.12.2000	11.10.2002	7967,40	11,05	676	1630,54	54,12
11100215	06.12.2000	11.10.2002	6186,10	11,05	673	1260,38	41,84
11100418	08.12.2000	11.10.2002	7786,60	11,05	671	1581,76	52,50
21107114	08.12.2000	11.10.2002	13272,40	11,05	671	2696,13	89,50
21107194	13.12.2000	11.10.2002	7611,20	11,05	666	1534,61	50,94
31105384	16.12.2000	11.10.2002	2671,10	11,05	663	536,13	17,80
31105381	16.12.2000	11.10.2002	19228,80	11,05	663	3859,54	128,11

Číslo faktúry	Splatnosť faktúry	Úhrada dňa	Istina (Sk)	Sadzba úroku z omeškania p.a. (%)	Počet dní omeškania	Úrok pripadajúci na počet dní omeškania (Sk)	Prepočet v mene Euro
31105412	17.12.2000	11.10.2002	14880,90	11,05	662	2982,34	99,00
31105457	20.12.2000	11.10.2002	23045,50	11,05	659	4597,70	152,62
31105484	21.12.2000	11.10.2002	6716,30	11,05	658	1337,91	44,41
21107379	22.12.2000	11.10.2002	5191,70	11,05	657	1032,63	34,28
31105517	22.12.2000	11.10.2002	5839,80	11,05	657	1161,54	38,56
21107517	28.12.2000	11.10.2002	267,40	11,05	651	52,70	1,75
21107506	28.12.2000	11.10.2002	14425,90	11,05	651	2843,11	94,37
21207005	03.01.2001	11.10.2002	6749,00	11,46	645	1366,76	45,37
21207010	03.01.2001	11.10.2002	8390,40	11,46	645	1699,16	56,40
21207111	06.01.2001	11.10.2002	24850,70	11,46	642	5009,17	166,27
21207106	06.01.2001	11.10.2002	54148,50	11,46	642	10914,74	362,30
11200561	10.01.2001	11.10.2002	1645,00	11,46	638	329,52	10,94
21207181	11.01.2001	11.10.2002	611,60	11,46	637	122,32	4,06
11200689	12.01.2001	11.10.2002	13311,50	11,46	636	2658,13	88,23
21207262	14.01.2001	11.10.2002	8816,50	11,46	634	1755,00	58,26
31205356	14.01.2001	11.10.2002	14621,30	11,46	634	2910,50	96,61
31205418	19.01.2001	11.10.2002	11008,70	11,46	629	2174,09	72,17
20117007	01.02.2001	11.10.2002	1257,30	11,42	616	242,32	8,04
20117046	04.02.2001	11.10.2002	8929,70	11,42	613	1712,66	56,85
20117235	21.02.2001	11.10.2002	1195,00	11,42	596	222,84	7,40
30115420	21.02.2001	11.10.2002	6082,50	11,42	596	1134,23	37,65
882680,16			29299,61				

49. Trvanie omeškania a výška úroku z omeškania neboli napadnuté odvolaním, preto neboli predmetom odvolacieho prieskumu.

50. Odvolací súd zohľadnil pri rozhodovaní s poukazom na § 397 Obchodného zákonníka námietku premlčania uplatnenú v konaní pred súdom prvej inštancie žalovaným 1/. Pre začiatok plynutia premlčacej doby aplikoval § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka, kde pri právach na plnenie záväzku je východiskom deň, kedy je actio nata, a to deň keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Žalobca nárok voči žalovanému 1/ uplatnil žalobou doručenou súdu dňa 4.11.2003. Odvolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie, vychádzajúcim z ustálenej judikatúry, že začiatok plynutia premlčacej doby úrokov z omeškania je totožný so začiatkom plynutia premlčacej doby peňažného dlhu, teda splatnosťou pohľadávky a právnu možnosťou vykonať právo po prvý raz začne plynúť premlčacia doba aj pre úroky z omeškania. Ak táto premlčacia doba uplynula a dlžník vzniesol námietku premlčania, nemožno veriteľovi priznať premlčané právo na úroky z omeškania, a to ani v ďalšom období, a to napriek tomu, že samotná istina nebola splnená. Ak nebolo právo na úroky z omeškania uplatnené s istinou, počiatok premlčacej doby úrokov z omeškania je totožný s počiatkom premlčacej doby samotnej pohľadávky a premlčí sa vo všeobecnej premlčacej dobe. Právo na úroky z omeškania sa premlčí ako celok, preto nemožno priznať jednotlivé časti úrokov z omeškania iba za niektoré obdobia (rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo 157/2009 z 29.6.2010).

51. Z uvedených dôvodov potom ako dôvodnú odvolací súd posúdil námietku premlčania vznesenú žalovaným 1/ pri nároku z omeškania faktúr splatných do 03.11.1999, a to faktúry č. 10890311 splatnej dňa 02.09.1999, faktúry č. 109902200 splatnej dňa 02.10.1999, faktúry č. 20997074 splatnej dňa 03.10.1999, faktúry č. 30995324 splatnej dňa 07.10.1999, faktúry č. 10991226 splatnej dňa 10.10.1999, faktúry č. 10991477 splatnej dňa 14.10.1999, faktúry č. 20997515 splatnej dňa 20.10.1999, faktúry č. 10991832 splatnej dňa 20.10.1999, faktúry č. 30996050 splatnej dňa 20.10.1999, faktúry č. 20997507 splatnej dňa 20.10.1999, faktúry č. 30996181 splatnej dňa 21.10.1999, faktúry č. 30996635 splatnej dňa 28.10.1999, faktúry č. 30996740 splatnej dňa 29.10.1999, faktúry č. 10992921 splatnej dňa 29.10.1999, faktúry č. 20997777 splatnej dňa 30.10.1999, faktúry č. 21097010 splatnej dňa 31.10.1999, faktúry č. 31095020 splatnej dňa 31.10.1999, faktúry č. 31095136 splatnej dňa 03.11.1999 a faktúry č. 1090005 splatnej dňa 01.11.1999, v ktorej časti žalobu voči žalovanému 1/ zamietol. Odvolací súd napokon poukazuje na vyjadrenie samotného žalobcu, ktorý v odvolaní nenamieta dôvodnosť

premlčania nároku vo vzťahu k faktúram, z ktorých nároky sa premlčali do 1.11.1999, keďže žalobu podal na súde až dňa 4.11.2003 voči žalovanému 1/.

52. Odvolací súd teda dospel k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 29.299,61 Eur a vo zvyšku pre námietku premlčania nároku žalobu voči žalovanému 1/ zamietol. Vo vzťahu k žalovaným 2/ a 3/ zmenil tak, že žalobu zamietol v celom rozsahu z dôvodu nedostatku vecnej pasívnej legitímácie v spore.

53. Podľa § 387 ods. 3 veta prvá CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie.

54. Odvolací súd pre odstránenie pochybností o vecnej pasívnej legitímácii žalovaného 1/ vzhľadom na námietky žalovaného 1/ prezentované v konaní pred súdom prvej inštancie, že žalovaným mala byť Slovenská republika (pojednávane dňa 21.03.2007 a dňa 03.10.2012), dodáva, že bez ohľadu na to, či bol žalovaný 1/ správcom majetku štátu, bol zriaďovateľom pôvodnej NsP Stará Ľubovňa a jeho zodpovednosť za záväzky, ktoré neprešli na žalovaného 2/ vyplýva z § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 446/2001 Z.z., ako odvolací súd uvádza vyššie v odôvodnení. Otázkou spornej zodpovednosti za záväzky a určenia pasívne legitimovanej osoby sa zaoberal aj Ústavný súd SR v rozhodnutí II. ÚS 293/2018 zo dňa 17.10.2018, kde vyslovil názor, že „považuje za neprípustné, aby sa štát vyhýbal posúdeniu svojej zmluvnej (či deliktuálnej) zodpovednosti tým, že „prezlečie kabát“ a v súdnom konaní sa bude chvíľu tváriť ako ministerstvo a chvíľu zase ako štát konajúci prostredníctvom ministerstva (pričom stále ide v podstate o tú istú entitu), a to za súčinnosti všeobecných súdov, ktoré tomuto konaniu poskytnú ochranu tým, že si nájdu zdanlivo sofistikovaný spôsob, ako podstatu sporu vecne neprerokovať.“ Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval v tejto konkrétnej veci otázku, či v danej veci ide o zodpovednosť štátu alebo zriaďovateľa štátnej príspevkovej organizácie za nerelevantnú, nakoľko ako uvádza aj Ústavný súd SR, ide v podstate o tú istú entitu. Pôvodná NsP Stará Ľubovňa ako príspevková organizácia bola totiž právnickou osobou štátu, napojenou na štátny rozpočet príspevkom a platili pre ňu finančné vzťahy určené zriaďovateľom v rámci jeho rozpočtu (a to tak na základe právnej úpravy rozpočtových pravidiel zákonom č. 523/2004 Z.z., ale aj predchádzajúcej právnej úpravy zák. č. 303/1995 Zb., či zák. č. 567/1992 Zb.).

55. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

56. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. Podľa § 262 ods. 1 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

59. Vzhľadom na zmenu rozhodnutia v merite potom odvolací súd zmenil výrokom II. aj súvisiace rozhodnutie o trovách konania, pričom v tejto súvislosti sa zaoberal odvolacou námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie neprípustne konal nad rámec dispozitívneho vyjadrenia účastníkov, nakoľko žalovaní si nárok na náhradu trov konania neuplatnili, ten si uplatnil len žalobca. Odvolací súd opätovne na pojednávaní vo veci zisťoval stanovisko žalovaných vo vzťahu k náhrade trov konania, žalovaný 1/ uviedol, že mu vznikli trovy odvolacieho konania, žalovaný 2/ výslovne uviedol, že si žiadne trovy konania neuplatňuje a žalovaný 3/ uviedol, že mu vznikli trovy odvolacieho a dovolacieho konania a trovy titulom zaplateného súdneho poplatku.

60. Náhrada trov konania je nerozlučne spojená so sporovým konaním a vyplýva z jeho povahy, keď strany sporu stoja proti sebe a je na mieste, aby strana, ktorá so svojím nárokom zvíťazila, dostala ňou vynaložené trovy nahradené od protistrany. Úspech vo veci, ktorá je predmetom sporu, je teda okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov, porazenej strane tak potom vzniká povinnosť nahradiť trovy konania víťaznej strane.

61. V prípade trov pôvodného konania (prvoinštančného aj pôvodného odvolacieho konania) z uvedených dôvodov potom odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie aj v súvisiacich výrokoch o náhrade trov konania výrokom II. tak, že:

- žalobcovi voči žalovanému 1/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 15,34%, vychádzajúc z predmetu konania, ktorým bol uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie 50.801,87 Eur (100%), žalobca bol v spore úspešný pomerom 57,67% (29.299,61 Eur), žalovaný 1/ bol úspešný v pomere 42,33% (100-57,67). Nakoľko neúspech žalobcu je úspechom žalovaného, žalobcovi priznal nárok na pomernú časť náhrady trov konania v rozsahu 15,34% (57,67-42,33);

- vo vzťahu žalobca - žalovaný 2/ vzhľadom na úspech žalovaného 2/ by mu patril nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, žalovaný 2/ si však voči žalobcovi náhradu trov konania neuplatnil a uviedol, že mu v konaní trovy nevznikli, preto mu súd náhradu trov nepriznal. Ak úspešnej strane sporu alebo strane, ktorá procesne nezavinila zastavenie konania, preukázateľne v konaní žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, súd jej nárok na náhradu trov konania neprizná (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015);

- vzhľadom na zmenu rozhodnutia voči žalovanému 3/ potom odvolací súd vo vzťahu žalobca - žalovaný 3/ zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že žalovanému 3/ voči priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

62. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

63. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle zásady úspechu vo veci, odvolanie žalobcu je možné vyhodnotiť ako čiastočne dôvodné, a to vo vzťahu k námietke nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho záveru o vecnej pasívnej legitímácii žalovaného 3/. Žalovaný 3/ bol v odvolacom konaní plne úspešný, keď prišlo k zmene rozhodnutia v jeho prospech. V zmysle § 255 ods. 1 CSP potom odvolací priznal žalobcovi voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 15,34%, vychádzajúc len z čiastočnej dôvodnosti odvolania a pomeru úspechu žalobcu voči žalovanému 1/ v spore. Nakoľko žalovaný 2/ si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, o trovách odvolacieho konania vo vzťahu žalobca - žalovaný 2/ odvolací súd rozhodol, tak, že žalovanému 2/ voči žalobcovi ich náhradu nepriznal. Žalovaný 3/ bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto o trovách odvolacieho konania vo vzťahu žalobca - žalovaný 3/ rozhodol odvolací súd tak, že žalovanému 3/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Zároveň bol žalovaný 3/ plne úspešný aj v dovolacom konaní, preto mu priznal voči žalobcovi aj nárok na náhradu trov dovolacieho konania spis. zn. 3Obdo/66/2020 (o ktorých súd prvej inštancie nerozhodoval).

64. O výške trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

65. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).